

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA TARNOWSKIEGO

TARNÓW, DNIA 27 LIPCA 1987 R.

NR 7

UCHWAŁY

Poz.:	WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ	Str.:
67	Nr XIX/141/87 z dnia 18 maja 1987 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z wykonania absolutorium Województwie Tarnowskiemu	73
68	Nr XIX/144/87 z dnia 18 maja 1987 r. w sprawie odtworzenia środków z nadwyżki budżetowej z 1986 r. oraz upoważnienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie do dokonywania przeniesień kredytów budżetowych między rozdziałami i działami	74
69	Nr XIX/145/87 z dnia 18 maja 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie Wojewódzkiego Planu Rocznego na 1987 rok	74
70	Nr XX/148/87 z dnia 24 czerwca 1987 r. w sprawie programu działania w zakresie rozwoju kultury fizycznej i turystyki w województwie tarnowskim do 1995 roku	75
71	Nr XX/150/87 z dnia 24 czerwca 1987 r. w sprawie powołania Państwowego Liceum Muzycznego w Tarnowie	94

UCHWAŁY

RAD NARODOWYCH STOPNIA PODSTAWOWEGO

72	Nr XVIII/117/87 Miejskiej Rady Narodowej w Bochni z dnia 23 czerwca 1987 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinne „Wójtostwo” w Bochni	95
73	Nr XX/93/87 Miejskiej Rady Narodowej w Dębicy z dnia 26 czerwca 1987 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinne „Rzeszowska-Wschód” w Dębicy	95
74	Nr XVIII/128/87 Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 czerwca 1987 r. określająca granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Okreźna”	95
75	Nr XVIII/129/87 Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 czerwca 1987 r. określająca granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Świerczewskiego”	96
76	Nr XVIII/130/87 Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnowa	96
77	Nr XVIII/131/87 Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie ustalenia nazw osiedli w mieście Tarnowie	97
78	Nr XVII/82/87 Gminnej Rady Narodowej w Jodłowej z dnia 16 czerwca 1987 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty administracyjnej za sporządzenie testamentu	98
79	Nr XVI/60/87 Gminnej Rady Narodowej w Ryglicach z dnia 24 czerwca 1987 r. w sprawie oceny aktualności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice	98
80	Nr XVI/61/87 Gminnej Rady Narodowej w Ryglicach z dnia 24 czerwca 1987 r. w sprawie ustalenia opłaty administracyjnej za sporządzenie testamentu	98

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY TARNOWSKIEGO

81	z dnia 24 lipca 1987 r. o sprostowaniu błędu	99
----	--	----

67.

UCHWAŁA NR XIX/141/87 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE z dnia 18 maja 1987 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z wykonania
Wojewódzkiego Planu Rocznego i Budżetu za rok 1986
oraz udzielenia absolutorium Województwie Tarnowskiemu.

Po rozpatrzeniu sprawozdania z wykonania Wojewódzkiego Planu Rocznego i budżetu Województwa Tarnowskiego za 1986 rok, akceptując działanie Wojewody Tarnowskiego na rzecz realizacji zadań wynikających z planu i budżetu —

Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie na podstawie art. 42 ust. 2, art. 56 ust. 4 i art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późniejszymi zmia-

nami) oraz art. 63, ust. 4 i art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) uchwała, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się sprawozdanie z wykonania Wojewódzkiego Planu Roczego za rok 1986 w brzmieniu załącznika do uchwały.*)

§ 2. Zatwierdza się sprawozdanie z wykonania budżetu za 1986 rok w zakresie:

- 1) jednostkowego budżetu województwa zamykającego

* Załącznika nie ogłasza się.

się kwotą dochodów w wysokości 15.045.894 tys. zł oraz wydatkami w kwocie 14.164.586 tys. zł.

2) zbiorczego budżetu województwa zamykającego się dochodami w kwocie 25.509.514 tys. zł oraz wydatkami w kwocie 24.227.350 tys. zł.

§ 3. Udziela się Wojewodzie Tarnowskiemu absolutorium za rok 1986.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

68.

UCHWAŁA NR XIX/144/87
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 18 maja 1987 r.

w sprawie odtworzenia środków z nadwyżki budżetowej z 1986 r.
oraz upoważnienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie
do dokonywania przeniesień kredytów budżetowych
między rozdziałami i działami.

Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie na podstawie art. 47 ust. 3-4 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z p. zm.) art. 63 ust. 3, art. 68 ust. 1 i art. 72 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r., Nr 59, poz. 296 i 1986 r. Nr 42, poz. 202), art. 11 Ustawy Budżetowej na rok 1987 z dnia 18 grudnia 1986 r. (Dz. U. Nr 46, poz. 225) oraz § 67 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1984 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Mon. Pol. Nr 31, poz. 215 i z 1985 r. Nr 15, poz. 119) uchwała, co następuje:

§ 1. Dokonać odpisu na wojewódzki fundusz zasobowy z nadwyżki budżetowej jednostkowego budżetu Wojewódzkiej Rady Narodowej za 1986 rok w wysokości:

2,2% w relacji do wydatków bieżących
tj. w kwocie 166.713.000 zł.

§ 2. Ustala się dolną granicę w wysokości 0,3% poniżej, której poziom funduszu zasobowego nie może być zmniejszany — w relacji do wydatków bieżących

tj. w kwocie 34.181.000 zł.

§ 3. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie do dokonywania przeniesień kredytów budżetowych między rozdziałami i działami. Przeniesienie kredytów między działami wymaga uprzedniej opinii Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Finansowej WRN. O przeniesieniach kredytów między rozdziałami powiadamia się wymienioną komisję.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie oraz Wojewodzie Tarnowskiemu.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

69.

UCHWAŁA NR XIX/145/87
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 18 maja 1987 r.
zmieniająca uchwałę w sprawie Wojewódzkiego Planu Roczego
na 1987 r.

Na podstawie art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185, i Nr 62, poz. 286, z 1984 r., Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1986 r., Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie po rozpatrzeniu wniosku w sprawie zmiany planu inwestycyjnego na 1987 r. uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XVI/120/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Roczego na 1987 r. (Dz. Urz. Województwa Tarnowskiego z 1987 r. Nr 1, poz. 2) — § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4.1. W dyspozycji Wojewódzkiej Rady Narodowej na 1987 rok pozostają środki na realizację:

- 1) inwestycji objętych nakładami Centralnego Planu Roczego: 6.397.167 tys. zł
w tym:
 - a) limit nakładów inwestycyjnych według CPR 4.480.000 tys. zł
 - b) środki NFOZ na szpital wojewódzki 1.050.000 tys. zł
 - c) udziały do otrzymania 292.453 tys. zł
 - d) środki Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej na meliorację 150.000 tys. zł
 - e) pozostałość środków inwestycyjnych na rachunkach bankowych 424.714 tys. zł
- 2) inwestycji finansowanych ze środków społecznych i specjalnych 1.272.713 tys. zł
w tym:

a) Fundusz Gospodarki Wodnej	715.497 tys. zł	e) inne	445.712 tys. zł
b) Fundusz Rozwoju Wodociągów i Kana- lizacji w Miastach	35.466 tys. zł	f) rezerwa zadaniowa i inne udziały do przekazania poza plan rad narodowych	375.040 tys. zł
c) NFOZ	99.000 tys. zł	g) rezerwa na melioracje	109.750 tys. zł
d) Fundusz Pomocy Rodzinie	50.000 tys. zł	2) w zakresie inwestycji finansowanych ze środków spo- łecznych i specjalnych:	
e) Fundusz Rozwoju Kultury	1.000 tys. zł	Ogółem:	1.072.713 tys. zł
f) Centralny Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej i Sportu	3.101 tys. zł	w tym:	
g) Centralny Fundusz Turystyki i Wy- poczynku	8.396 tys. zł	a) gospodarka komunalna i mieszkaniowa	404.664 tys. zł
h) Fundusz Ochrony Środowiska	237.682 tys. zł	b) ochrona zdrowia i opieka społeczna	179.000 tys. zł
i) Fundusz Przeciwalkoobowy	60.000 tys. zł	c) rolnictwo	278.497 tys. zł
j) Fundusz Porządkowania Miasta Tarnowa	31.016 tys. zł	d) oświata i wychowanie	27.555 tys. zł
k) nadwyżki warsztatów szkolnych	18.000 tys. zł	e) kultura fizyczna, sport i turystyka	11.497 tys. zł
l) udziały do otrzymania	13.555 tys. zł	f) kultura i sztuka	10.000 tys. zł
2. Ustala się następujące wielkości udziałów do prze- kazania:		g) rezerwa zadaniowa	161.500 tys. zł
1) w zakresie inwestycji objętych nakładami CPR:		§2. W załączniku do niniejszej uchwały określa się:***	
a) na kontynuację budowy zaplecza PBIM „Inżynieria” w Tarnowie przy ulicy Mrożnej	50.000 tys. zł	1) Wykaz zadań inwestycyjnych objętych nakładami CPR oraz finansowych ze środków społecznych i specja- lnych uwzględniający zmiany wprowadzone w § 1,	
b) na budowę Wytwórni Betonów i Prefa- brykatów w Woli Rzędzińskiej	142.000 tys. zł	2) Wykaz zadań objętych „rezerwą zadaniową”.	
c) na budowę obwodnicy m. Tarnowa	165.100 tys. zł	§ 3. Tworzy się rezerwę nakładów na meliorację ze środków Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.	
2) w zakresie inwestycji finansowanych ze środków spo- łecznych i specjalnych:		§ 4. Zobowiązuje się Wojewodę Tarnowskiego do włą- czenia w ciągu roku do planu inwestycyjnego 1987 r. zadań, o których mowa w § 2 pkt. 2, po ich przygotowa- niu do realizacji oraz zadań, o których mowa w § 3, speł- niających warunki finansowania ich z dotacji celowej.	
a) na budowę Grupowej Oczyszczalni Ścieków w Tarnowie	200.000 tys. zł	§ 5. Traci moc część II punkt 2, 3, 4 i 5 załącznika Nr 2 uchwały Nr XVI/120/86 Wojewódzkiej Rady Narodo- wej w Tarnowie z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Roczego na 1987 r. (Dz. Urz. Woj. Tarnowskiego z 1987 r. Nr 1, poz. 2).	
3. Ustala się następujący podział rzeczywisty nakładów inwestycyjnych (po zmniejszeniu o przekazywane udziały):		§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Tar- nowskiemu.	
1) w zakresie inwestycji objętych CPR:		§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędo- wym Województwa Tarnowskiego.	
Ogółem:	6.040.067 tys. zł		
w tym:			
a) gospodarka komunalna i mieszkaniowa	1.609.134 tys. zł		
b) ochrona zdrowia i opieka społeczna	1.234.781 tys. zł		
c) rolnictwo	1.438.265 tys. zł		
d) oświata i wychowanie	827.385 tys. zł		

* Załącznika nie ogłasza się.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

70.

UCHWAŁA NR XX/148/87
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 24 czerwca 1987 r.

**w sprawie programu działania w zakresie rozwoju kultury fizycznej
i turystyki w województwie tarnowskim do 1995 r.**

Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie doceniając znaczenie kultury fizycznej i turystyki w życiu społecznym kraju i województwa oraz uwzględniając kierunki działania w tym zakresie, ustalone w odpowiednich dokumentach partyjnych i państwowych, na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z pzm.) i art. 4 ustawy z dnia 3 lipca 1984 roku o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Program Działania w zakresie roz-

woju kultury fizycznej i turystyki w województwie tarnowskim do 1995 roku wraz z harmonogramem zabezpieczającym jego realizację — jak w załączniku do Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Tarnowskiemu z obowiązkiem składania informacji o stanie realizacji Programu w terminach ustalonych w rocznych planach pracy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

Załącznik
do uchwały Nr XX/148/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Tarnowie
z dnia 24 czerwca 1987 r.

**PROGRAM DZIAŁANIA W ZAKRESIE ROZWOJU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
W WOJEWÓDZTWIE TARNOWSKIM
DO 1995 R.**

I. WSTĘP

Znaczenie kultury fizycznej i turystyki w życiu społecznym naszego kraju było wielokrotnie podkreślane w dokumentach partyjnych i państwowych, a szczególnym wyrazem uznania jej doniosłej roli stały się:

- ustawa Sejmu PRL o kulturze fizycznej z lipca 1984 r.
- Postanowienia Biura Politycznego KC PZPR z marca 1985 r.
- Postanowienia Prezydium Rządu PRL z maja 1985 r.
- Uchwała X Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z lipca 1986 r.

Jest to uzasadnione wobec niezadawalającej sytuacji o stanie zdrowia społeczeństwa, a zwłaszcza młodzieży, znacznego obniżenia się poziomu polskiego sportu na arenie międzynarodowej, narastających zjawisk patologii społecznej oraz zagrożenia środowiska naturalnego.

Mimo podjęcia działań zmierzających do rozbudowy i modernizacji bazy, doskonalenia struktur organizacyjnych, szkoleniowych, opieki zdrowotnej i socjalnej, popartych inicjatywami społecznymi i zainteresowaniem władz, co dało znaczny postęp w rozwoju kultury fizycznej i turystyki w naszym województwie, to jednak osiągnięty poziom oraz stopień powszechnego uczestnictwa społeczeństwa w różnych jej formach nie zadawała aspiracji i nie zaspokaja potrzeb. Kultura fizyczna i turystyka nie stała się jak dotąd powszechnie stosowanym środkiem profilaktyki zdrowia, czynnikiem racjonalnego wypoczynku oraz cenionym środkiem wychowania dzieci i młodzieży. Nadal zbyt niskie są wskaźniki uczestnictwa dzieci, młodzieży i osób dorosłych w ogólnodostępnych imprezach, zauważa się również znaczne dysproporcje w różnych rejonach naszego województwa.

Upowszechnienie kultury fizycznej i turystyki natrafia na poważne trudności natury materialnej i kadrowej spowodowane ciąglem wzrostem kosztów działalności, niedoborem kadr, brakiem środków na inwestycje, remonty i modernizacje bazy niedostateczną produkcją sprzętu sportowo-turystycznego a szczególnie ubiorów i obuwia.

Niniejszy program działania opracowano zachowując obowiązującą fundamentalną zasadę państwowo-społecznego charakteru organizacji systemu kultury fizycznej i turystyki, korzystając w najwyższej mierze z planistycznej inicjacji oraz konsultacji wszystkich społecznych organizacji sportowo-turystycznych naszego województwa.

Nakreślone w tekście kierunki pracy ukonkretniono w harmonogramie — załączniku do Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie, która zatwierdza program do realizacji w latach 1987—1995.

II. KULTURA FIZYCZNA I SPORT

1. Wychowanie fizyczne — sport dzieci i młodzieży

Poziom i stan wychowania fizycznego w szkołach decyduje o ukształtowaniu przyszłych nawyków i rozbudzeniu potrzeb społeczeństwa do powszechnego uczestnictwa w różnych formach kultury fizycznej i turystyki.

Obowiązkowo wychowanie fizyczne jest dla większości naszych dzieci i młodzieży jedyną formą zorganizowanych zajęć ruchowych.

Decydującą rolę w procesie wychowania fizycznego spełnia nauczyciel. W 361 szkołach naszego województwa uczy się 114,321 uczniów w tym 85,074 uczniów w 315 szkołach podstawowych 8-mio klasowych i 31,247 uczniów w 46 szkołach ponadpodstawowych.

Zajęcia kultury fizycznej prowadzi 274 mgr wychowania fizycznego, 36 nauczycieli po ukończeniu SN o kierunku wf, 7 nauczycieli — absolwentów Liceum Pedagogicznego o kierunku wf.

Pozostali w liczbie około 520 nie posiadają kwalifikacji pedagogicznych do prowadzenia lekcji kultury fizycznej i nadobowiązkowych zajęć sportowych. Aktualnie brakuje 373 nauczycieli wychowania fizycznego z tego 21 w Tarnowie. Czynnione obserwacje niezależnie od niedoboru nauczycieli wskazują na stosunkowo niską jakość pracy dydaktycznej i niezadawalające wyniki pewnej ich części.

Kolejnym czynnikiem warunkującym efektywność zajęć wychowania fizycznego jest baza urządzeń sportowych przy szkołach, a w tym głównie sal sportowych. 157 szkół posiada nieodpowiadające wymogom sale zastępcze, a 168 szkół nie posiada żadnych sal. 24 szkoły nie posiadają żadnych obiektów sportowych. W szkołach działa 317 szkolnych kół sportowych (276 SKS w szkołach podstawowych i 41 SKS w szkołach ponadpodstawowych), w których systematycznie trenuje 19,293 uczniów tj. 16,6% młodzieży. Ponadto w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych działa 6 Międzyszkolnych Klubów Sportowych zrzeszając 1,900 zawodników oraz 3 sekcje działające na prawach MKS-u.

2. W środowisku wiejskim

W Zrzeszeniu Ludowych Zespołów Sportowych w 301 ogniwach i 1140 sekcjach systematycznie uczestniczy w zajęciach sportowych 22,458 mieszkańców wsi głównie w piłce nożnej, tenisie stołowym, piłce siatkowej, szachach i warcabach. Wśród ćwiczących bardzo niski procent stanowią kobiety i dziewczęta, tylko 5 tysięcy.

Obiekty sportowe na wsi mimo widocznego postępu w ich budowie i rozbudowie, w znacznej części pozbawione są szatni i podstawowych urządzeń sanitarnych. Oprócz kłopotów z zaopatrzeniem w podstawowy sprzęt sportowy poważną przeszkodę w działalności LZS są dotkliwie odczuwane niedostatki środków transportu, a także paliwa. Przy rozwiniętym systemie rozrywek sportowych z jednoczesnym ograniczeniem kursów autobusów w soboty i niedziele, dojazdy na zawody stają się jednym z najpoważniejszych problemów w wiejskim ruchu sportowym.

Zrzeszenie LZS w naszym województwie przy pomocy grona zaangażowanych działaczy społecznych przeprowadza corocznie ponad 6 tys. imprez sportowo-rekreacyjnych, w których bierze udział ok. 165 tys. osób.

Bardzo ważnym problemem jest brak specjalistów ds. kultury fizycznej i turystyki w urzędach gmin. W wielu

przypadkach sprawami kultury fizycznej i turystyki w urzędach gmin zajmują się osoby nie przygotowane do prowadzenia tych zagadnień, łączą one w zakresie obowiązków jeszcze kilka innych problemów.

Pomimo, że urzędy gmin muszą zajmować się i zajmują się koordynowaniem na swym terenie spraw kultury fizycznej i turystyki to jednak problematyka ta nie znajduje odzwierciedlenia w wykazie referatów i nie jest prawnie przypisana do któregoś z nich Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej — a więc prawnie jest nieobecna.

Występuje również duża fluktuacja pracowników prowadzących sprawy kultury fizycznej i turystyki, sięgająca niekiedy 80% zatrudnionych w skali rocznej. Mimo tych wszystkich braków i niedostatków duże zaangażowanie działaczy społecznych, niektórych naczelników gmin i efekty ich pracy pozwalają ocenić działalność w sferze kultury fizycznej i turystyki na terenie wsi pozytywnie. W większości gmin aktywność w zakresie kultury fizycznej należy uznać za wzorową.

3. Środowisko miejskie i zakłady pracy

Działalność sportowo-rekreacyjna realizowana jest przez Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Zrzeszenie Sportowe Spółdzielczości Pracy „START”, Wojewódzki Ośrodek Sportu i Rekreacji, kluby sportowe oraz Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Wiodące w tym zakresie Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej zrzesza 17.414 członków w 52 ogniskach. Organizacja ta poniosła w latach kryzysu społeczno-ekonomicznego straty, gdyż w 1982 r. było 58 ognisk i 26.141 członków. W większości zakładów pracy zaniechano w tym okresie finansowanie działalności rekreacyjnej, dlatego zmniejszenie liczby ogniw, ilości członków oraz aktywności wystąpiło głównie w grupie zakładowych ognisk TKKF.

Jeśli można uznać działalność programową „Towarzystwa” za dość interesującą, to jednak działalność prowadząca do odbudowy podstawowych ogniw organizacji i pozyskiwania członków oraz zdynamizowania działalności w zakładach pracy jest nadal niewystarczająca.

Reaktywowana w 1985 roku spartakiada rekreacyjna dla wszystkich środowisk, a szczególnie dla zakładów pracy cieszy się z wolna rosnącym zainteresowaniem. Podjęty w ubiegłym roku cykl imprez pod nazwą „O zdrowie i sprawność załogi” jest w trakcie upowszechniania. Należy jednak stwierdzić, że zakłady pracy w naszym województwie za mało jeszcze wykazują zainteresowania tym współzawodnictwem.

Organizacją wiodącą w upowszechnianiu kultury fizycznej i rekreacji wśród inwalidów i osób niepełnosprawnych jest Zrzeszenie Sportowo-Turystyczne Spółdzielczości Pracy „START”. Zrzeszenie obejmuje systematyczną działalnością 1.006 osób w 19 kołach sportowo-turystycznych.

Organizacje społeczne wg. ilości ogniw podstawowych, ilości członków, zorganizowanych imprez i ich uczestników w 1986 r.

Organizacja	Ilość kół klubów	Ilość członków	Ilość imprez	Ilość uczestników
LZS	301	22.458	6.200	165.000
TKKF	52	17.414	402	33.932
SZS	317	19.300	3.886	205.977
START	19	1.066	229	8.873

4. Sport kwalifikowany

Szczególne miejsce w kulturze fizycznej naszego województwa zajmuje sport wyczynowy. Duże jest jego znaczenie w pobudzaniu masowego ruchu sportowego, znaczące są walory propagandowo-widowiskowe wyczynu. Sport wyczynowy uprawia u nas 16.678 zawodników. Trenują oni w 580 zespołach i w 296 sekcjach organizowanych w 28 klubach sportowych.

W województwie naszym uprawiane są 22 dyscypliny sportowe, a największe osiągnięcia notowane są w boksie, łucznictwie, żużlu, piłce nożnej, koszykówce, piłce ręcznej, w zapasach styl klasyczny a w kategoriach młodzieżowych w judo, szermierce, szachach i kreglarstwie.

W latach 1980—85 podejmowano cały szereg działań ochronnych mających na celu utrzymanie dotychczasowego poziomu sekcji i klubów sportowych.

Szczególny wysiłek i środki z budżetu państwa szły w kierunku rozwoju sportu dzieci i młodzieży — chociaż były i są one niewystarczające na zabezpieczenie finansowego minimum przygotowań do finałów IMS, OSM, MPJ, na szkolenia, zgrupowania i sprzęt specjalistyczny czy odnowę biologiczną młodych sportowców.

Mimo wielu kłopotów i problemów finansowych na ogół udaje się z trudem utrzymać poziom sportu wyczynowego. W roku 1986 nasze zespoły uzyskały znaczne sukcesy m.in. zdobycie wicemistrzostwa Polski przez bokserów LKS Igloopol Dębica, IV miejsca łuczników i VII m. kobiet w I lidze LKS Dąbrowia, VI m. zapaśników KS Stomil — Wisłoka, awans piłkarzy ręcznych BKS Bochnia do II ligi oraz koszykarzy ZKS Unia Tarnów do II ligi. Zannotowano spadek piłkarek ręcznych MKS Pałac Młodzieży z II ligi, piłkarzy ZKS Unia Tarnów z II ligi, piłkarzy MZKS Tarnovia z III ligi, oraz sekcji tenisa stołowego kobiet KS „Tarnovia” z II ligi.

Utworzono nowe sekcje zapaśnicze w Szczucinie i Gumniskach pracujące pod opieką KS „Wisłoka”. W judo zorganizowano dobrze pracującą sekcję dziewcząt przy MKS Pałac Młodzieży. Reaktywowano działalność sekcji kolarskiej w KS Stomil-Wisłoka i utworzono nowe sekcje kolarskie w Gromniku i Radomyślu Wielkim.

Sekcja pływacka ZKS Unia Tarnów kontynuuje mimo wysokich kosztów i trudności paliwowo-transportowych akcję nauki pływania dzieci klas pierwszych i drugich ze szkół Tarnowa dowożąc je na kryty basen do Tarnowa Zachodniego.

W sporcie młodzieżowym ocenianym wynikami uzyskanymi w rozgrywkach Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży oraz w Mistrzostwach Polski Juniorów najlepsze rezultaty od szeregu lat osiągają następujące dyscypliny sportowe: łucznictwo, zapasy, piłka ręczna, judo, boks, szermierka, i lekkoatletyka. W finałach XIII OSM oraz w MPJ w 1986 r. reprezentanci naszego województwa zdobyli 11 medali (4 w zapasach, 2 w boksie, 2 w szermierce, 2 w trójboju nowoczesnym i 1 medal w judo) oraz 313 punktów współzawodnictwa. Najwięcej punktów uzyskały: boks — 38, zapasy — 36, szermierka — 30, piłka nożna — 28, łucznictwo — 22 i judo — 20 pkt. Największy wkład dają następujące kluby sportowe: MKS Pałac Młodzieży Tarnów — 81 pkt, LKS Igloopol Dębica — 66 pkt. i KS Stomil — Wisłoka — 38 pkt.

Pomimo pozytywnych wyników w sporcie młodzieżowym nasze województwo — ogólnie biorąc osiąga nieproporcjonalnie niskie wyniki w sporcie wyczynowym seniorów.

Ma to swoje źródło w następujących uwarunkowaniach obiektywnych:

- brak wyższej uczelni (o dziennym toku studiów)
- odpływ do służby wojskowej w klubach sportowych MON poza województwo
- odpływ najbardziej utalentowanych zawodników do innych województw, które zapewniają sportowcom nieporównywalnie wyższy standard warunków socjalno-bytowych.

Pracą szkoleniowo-wychowawczą w naszym województwie zajmuje się 64 trenerów, 184 instruktorów oraz 397 sędziów. Sklasyfikowanych jest 645 zawodników w tym z klasą mistrzowską międzynarodową I, z klasą mistrzowską 6, z klasą I 33, z klasą II 247, z klasą III 358. Do kadry narodowej w ramach przygotowań olimpijskich z naszego województwa przynależy 7 zawodników (3 łuczników, 2 bokserów i 2 zapaśników).

Nasze zespoły w ligach państwowych:

I liga

- boks LKS Igloopol Dębica
- łucznictwo kobiet i mężczyzn — LKS Dąbrowia Dąbrowa Tarnowska
- zapasy styl klasyczny — KS Stornil-Wisłoka Dębica
- żużel — ZKS Unia Tarnów

II liga

- p. nożna — LKS Igloopol Dębica
- szachy — LKS Igloopol Pilzno (seniorzy i juniorzy)
- łucznictwo — LZS Breń
- p. ręczna mężczyzn BKS Bochnia, ZKS Unia Tarnów
- koszykówka m. ZKS Unia Tarnów
- kręglarstwo — TKKF Sokół Brzesko

Ostatnie lata są bardzo trudne, ponieważ sport znajduje się w tej grupie dziedzin działalności społecznej, które są najbardziej czułe na inflację — bo musi korzystać z różnych usług komunikacji, z zakwaterowania i wyżywienia nie we własnej bazie, z produkcji przemysłowej i rękodzielczej (produkcja sprzętu jest technologicznie wyrafinowana często dewizochłonna, chodzi o bezpieczeństwo, trwałość, lekkość) i każda niemal podwyżka cen dotyka go najboleśniej.

W naszym województwie podobnie jak w kraju, funkcjonuje model finansowania sportu w którym równolegle występują trzy główne źródła dopływu środków, a mianowicie:

- dochody własne stowarzyszeń i klubów sportowych
- fundusze rozwoju kultury fizycznej wspomagane w decydującej części a w przypadku naszego województwa w całości z budżetu państwa
- świadczenia zakładów pracy w stosunku do objętych patronatem stowarzyszeń kultury fizycznej.

Krótką ilustracją drugiego z wymienionych źródeł na przestrzeni dwóch ostatnich lat wygląda następująco:

1985 rok

- z WFRKFiS przekazano dla wojewódzkich pionów sportowych a za ich pośrednictwem do klubów i ogniw podstawowych sumę 114.459 tys. zł
- t.o.a.p. st. podst. otrzymały od WRN na sport i kf kwotę 12.724 tys. zł (na finansowanie ogniw LZS, SZS i TKKF) od KOiW na sprawy dożywiania uczniów szkół i klas sportowych przekazano kwotę 8.389 tys. zł
- w sumie 135.572 tys. zł
- ponadto na zakupy inwestycyjne sprzętu sportowego WRN przekazało 16.829 tys. zł

1986 rok

- z WFRKFiS dla sportu przekazano kwotę 129.441 tys. zł dla t.o.a.p. I st. 22.936 tys. zł
- KOiW 9.536 tys. zł
- w sumie 161.913 tys. zł
- ponadto na zakupy inwestycyjne sprzętu sportowego kwotę 15.874 tys. zł

Podstawowymi powinnościami finansowymi państwa w naszym systemie organizacji kultury fizycznej są:

- 1) możliwie pełne (jak najpełniejsze) finansowanie obowiązującego, jednolitego systemu szkolenia sportowego dzieci i młodzieży.
- 2) dofinansowanie działalności statutowej stowarzyszeń sportowych.

W tej sytuacji w naszym województwie po zrealizowaniu minimum finansowego w obrębie dwóch wymienionych celów generalnych nie stać nas z powodu niedostatków środków na finansowanie w większym stopniu wyczynowego sportu seniorów szczególnie w klubach przyzakładowych. Stąd główny ciężar finansowania sportu wyczynowego w dawniej zwanych klubach „związkowych” lub zakładowych ponoszą zakłady pracy naszego województwa.

Finansowanie naszych klubów sportowych środkami państwa (wskaźnikowo) wygląda następująco:

- 100% — szkolne kluby sportowe
- od 90% do 40% — ludowe zespoły sportowe
- od 15% do 1% — zakładowe kluby sportowe

Na 15 największych klubów sportowych, 10 prowadzi działalność dochodowo-gospodarczą. Podejmowane są wielorakie przedsięwzięcia aby na mocy decyzji centralnych zwolnić kluby prowadzące działalność gospodarczą od wysokiej stopy podatkowej i przeznaczyć w większej części wypracowane dochody na finansowanie sportowej działalności statutowej.

W zakresie bazy sportowej poziom zaspokojenia potrzeb społecznych szacowany wg praktycznych potrzeb sekcji i klubów a także obliczany na podstawie obowiązujących normatywów urzędowych GKKFiT jest nadal niedostateczny w większości miast i gmin. Bolesnie odczuwa się niedostatek bazy dla sportu masowego w nowych spółdzielczych osiedlach mieszkaniowych.

Normy GKKFiT określają sześć typów obiektów sportowych, które mają podstawowe znaczenie dla tworzenia tzw. „minimum bazowego”, zarówno dla codziennej rekreacji mieszkańców, sportu masowego jak i dla sportu wyczynowego. Stan bazy sportowej naszego województwa (bez bazy szkolnej) w 1987 roku wyliczono statystycznie wg obowiązujących normatywów wygląda następująco:

Lp.	Nazwa obiektu	Aktualna ilość obiektów	Ilość obiektów w stos. do liczby miesz. powinna wynosić	Brakuje docelowo
1	2	3	4	5
1	Stadiony i boiska do gier wielkich z bieżnią okólną (1 obiekt na 15 tys. mieszkańców)	20	43	23
2	Sale gimnastyczno-sportowe o wymiarach od 21×10,5 do 36×18 (1 obiekt na 18 tys. mieszkańców)	5	36	31
3	Hale sportowe o wymiarach 42×30 (1 obiekt na 50 tys. mieszkańców)	2	13	11

1	2	3	4	5
4	Lodowiska sztucznie zamrożone o wymiarach płyty 66×36 (1 obiekt na 300 tys. mieszkańców)	1	2	1
5	Pływalnie kryte składające się z basenu 25×18 oraz do nauki pływania 16,6×8 (1 obiekt na 50 tys. mieszkańców)	1	13	12
6	Pływalnie sztuczne otwarte (1 obiekt na 30 tys. mieszkańców)	10	21	11

Na terenie wiejskim najbardziej brakuje urządzeń sportowych w gminach: Gręboszów, Iwkowa, Lipnica Murovano, Radgoszcz, Rzepiennik Strzyżewski i Szerzyny. Niewystarczająca — poniżej minimum jest baza sportowa w Nowym Wiśniczu, Lisiej Górze, Czchowie, Pilźnie i Wierzchosławicach. Istotnym problemem jest brak środków na bieżącą konserwację i modernizację bazy sportowej co prowadzi do dekapitalizacji ponieważ nie wszystkie prace można wykonać w czynnie społecznym.

Szczególne braki obiektów sportowych odczuwa MKS Pałac Młodzieży w Tarnowie, który od wielu lat osiąga bardzo dobre wyniki sportowo-wychowawcze prowadząc szeroką działalność z młodzieżą w oparciu o bazę w 13 szkołach. W miastach naszego województwa gdzie koncentruje się głównie wyczynowe szkolenie sportowe ze względu na większą ilość młodzieży, organizacji i klubów sportowych oraz kadry dydaktyczno-szkoleniowej, najdotkliwiej odczuwa się braki w takich obiektach jak:

Tarnów — brak hali sportowej, drugiej krytej pływalni, stadionu wielofunkcyjnego w mieście, sal do szermierki i judo

Bochnia — brak pływalni i stadionu wielofunkcyjnego

Brzesko — brak sali sportowo-gimnastycznej w wym. 36×18

Tuchów — brak sali sportowo-gimnastycznej o wym. 36×18.

Pełne zabezpieczenie w obiekty i urządzenia sportowe posiadają jedynie miasta Dębica, Tarnów Zachodni, Dąbrowa Tarnowska — po pełnym uruchomieniu sali i pływalni.

PROGRAM ROZWOJU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU DO 1995 R.

Kultura fizyczna, jako podstawowy środek profilaktyki zdrowotnej i społecznej, czynnik kulturotwórczy wpływający na ogólny rozwój i sprawność fizyczną człowieka, ważny element wychowania młodego pokolenia, przysposobienia go do pracy i obronności kraju oraz warunków jakości życia i racjonalnego wypoczynku — musi zdobyć należne jej miejsce w hierarchii życia społecznego.

W powszechnym odczuciu ta złożona problematyka jest na ogół zredukowana do zainteresowania sportem wyczynowym, a konkretniej jego wynikami na różnych szczeblach współzawodnictwa.

Niezbędne jest zwiększenie we wszystkich środowiskach wysiłków w kierunku lepszej organizacji i koordynacji działalności lepszemu wykorzystaniu posiadanych urządzeń i środków, aktywizowanie zakładów pracy w świadczeniach na kulturę fizyczną swoich pracowników.

Należy również podkreślić, że dla pełnej realizacji programu niezbędne jest zapewnienie odpowiednio zwiększo-

nego poziomu dotacji państwowych, proporcjonalnie do wzrostu kosztów tej działalności oraz zwiększonego zakresu zadań.

1. Wychowanie fizyczne — sport dzieci i młodzieży

Na tle aktualnej oceny szczególnego znaczenia nabiera podniesienie poziomu wychowania fizycznego dzieci i młodzieży szkolnej. Powinno ono stawać się troską całej szkoły i całego jej personelu oraz władz oświatowych i rodziców a nie tylko nauczycieli wychowania fizycznego. Wychowanie wśród młodzieży trwałego nawyku uprawiania sportu i rekreacji zwiększenie jej sprawności fizycznej, będzie miało decydujący wpływ na dalszy wzrost popularności kultury fizycznej w całym społeczeństwie. Główna rola w tym zakresie spoczywa na szkole. W związku z tym należy:

— umożliwić każdemu uczniowi zgodnie z jego zainteresowaniami i potrzebami biologicznymi uczestniczenie w różnych formach kultury fizycznej w ramach obowiązkowych i nadobowiązkowych zajęć, w wymiarze pełnych 3 lekcyjnych godzin tygodniowo,

— rozwijać i doskonalić system szkolnych, gminnych i miejskich imprez sportowych tak, aby każdy uczeń miał możliwość aktywnego w nich uczestnictwa,

— w znacznym stopniu — efektywniej wykorzystywać okres ferii letnich i zimowych do kształtowania nawyków uprawiania sportu i rekreacji,

— rozszerzyć zasięg i doskonalić system szkolenia młodzieżowego aktywnych organizatorów i sędziów sportowych, tak aby docelowo osiągnąć wskaźnik; 1 osoba przeszkolona na 40 uczniów i studentów,

— wdrożyć obiektywne kryteria oceny uczniów z wychowania fizycznego,

— kontynuować powszechną naukę pływania na pływalni krytej a w okresie letnim wykorzystywać wszystkie przydatne akweny do nauki pływania dzieci i młodzieży,

— doskonalić obowiązujący system współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, którego nadrzędnym celem jest upowszechnienie kultury fizycznej wśród ogółu młodzieży,

— organizować nowe klasy z rozszerzonym programem wychowania fizycznego i sportu oraz przeprowadzić ponowną analizę co do celowości funkcjonowania szkół sportowych,

— zwrócić szczególną uwagę na prawidłową selekcję i nabór młodzieży uzdolnionej pod względem sportowym do klas i szkół sportowych oraz sekcji klubowych,

— tworzyć warunki dla dalszego rozwoju i działalności Szkolnego Związku Sportowego.

Planowany rozwój Związku Sportowego

Treść	1986	1987	1988	1989	1990	1995
Ilość ogniw SZS	317	317	337	340	345	350
Ilość członków SZS	19300	20000	21000	22000	24000	24500

2. Środowisko wiejskie

— doskonalić system organizacji kultury fizycznej na szczeblu gminy m.in. poprzez powoływanie i uaktywnianie przy Naczelnikach — Społecznych Komitetów Kultury Fizycznej i Turystyki grupujących działaczy ze wszystkich działających w danym terenie organizacji i ogniw kfit jako

ciał doradczo-opiniodawczych i koordynacyjnych w zakresie rozwoju kultury fizycznej i turystyki,

— powołać do 1995 roku nowe koła LZS w takich rejonach jak: Pleśna, Czchów, Gromnik, Rzepiennik Strzyżewski, Radgoszcz, Szerzyny, Wadowice Górne, Nowy Wiśnicz, Wojnicz, Iwkowa, Lipnica Murowana (ok. 30 ogniw LZS),

— przeszkolić 250 osób — członków Zrzeszenia LZS na stopień organizatora sportu i rekreacji oraz 60 osób na kursach sędziowskich i instruktorskich w różnych dyscyplinach sportowych rozwijanych w Zrzeszeniu,

— utworzyć we wszystkich szkołach rolniczych sekcje tenisa stołowego i lekkiej-atletyki oraz uczestniczyć w biegach przełajowych,

— wdrożyć program wychowania patriotycznego i rozwoju sportów obronnych szczególnie strzelectwa sportowego na terenie wiejskim,

— powołać nowe Ludowe Kluby Sportowe w Szczucinie i Gromniku

— inicjować i rozwijać budownictwo prostych obiektów sportowych w czynach społecznych przy udzieleniu pomocy finansowej z funduszy gminnych oraz m.in. poprzez koordynację i doskonalenie konkursów „boisko w każdej wsi, Ośrodek Sportu i Rekreacji w każdej gminie”,

— modernizować i rozbudowywać istniejącą bazę obiektów sportowo-rekreacyjnych na terenie wiejskim,

3. Środowisko miast i osiedli mieszkaniowych

— rozszerzyć sieć ogniw kultury fizycznej i turystyki tak, aby do 1995 roku powstały one we wszystkich miastach i osiedlach mieszkaniowych przy udziale Spółdzielczości Mieszkaniowej i Komitetów Osiedlowych,

— wyposażyć przy wydatnej pomocy spółdzielczości mieszkaniowej miasta i osiedla w których działają obecnie i powstaną nowe ogniwia kultury fizycznej — w proste boiska i urządzenia sportowe oraz zestawy rekreacyjne zapewniając wcześniej w planach niezbędne tereny budowy wszystkich osiedli pod te potrzeby,

— wprowadzić współzawodnictwo między ogniwami kultury fizycznej i turystyki w zakresie działalności na rzecz środowiska.

4. Zakłady pracy

— zaktywizować działalność istniejących zakładowych organizacji sportowo-turystycznych (TKKF, PTTK, PZW, LOK) przy pomocy organizacji związkowych i młodzieżowych oraz dyrekcji zakładów pracy na rzecz szerszego upowszechnienia kultury fizycznej wśród załóg pracowniczych i członków ich rodzin oraz szerszego uczestnictwa we współzawodnictwie zakładowym „zdrowie i sprawność załogi”,

— przy inspiracji WPZZ tworzyć i reaktywować zakładowe, społeczne zespoły koordynacyjne do działalności sportowo-rekreacyjnej i turystyczno-wypoczynkowej (Rady Kultury Fizycznej i Turystyki),

— wzbogacać oferty programowe w turystyce na okres wypoczynku urlopowego oraz sportowo-rekreacyjne celem pożytecznego wykorzystania czasu wolnego od pracy,

— systematycznie szkolić kadrę organizatorów rekreacji, turystyki dla potrzeb załóg pracowniczych,

— inspirować zainteresowanie, opiekę i pomoc finansową dla kultury fizycznej i turystyki ze strony kierownictw wszystkich zakładów pracy dla specjalistycznych organizacji sportowo-turystycznych, patronackich klubów

sportowych i wyposażyć w sprzęt wypożyczalnie sportowo-turystyczne.

Planowany organizacyjny rozwój TKKF

Zakłady pracy	1986	1987	1988	1989	1990	1995
Ilość ognisk	32	33	33	33	34	38
Ilość członków	16317	16450	16400	16400	14500	16600
miasta i osiedla						
Ilość ognisk	20	21	23	23	24	26
Ilość członków	1097	1150	1200	1300	1400	1500

5. Sport wyczynowy

Uwzględniając obecny poziom rozwoju sportu oraz aktualny stan bazy i kadry, konieczne jest przyjęcie następujących zadań:

1. Wojewódzkie organizacje sportowe przy pomocy kierownictw zakładów pracy udziela maksymalnej pomocy klubom sportowym w zabezpieczeniu optymalnych warunków treningowych i socjalnych dla zawodników kadry narodowej objętych przygotowaniem olimpijskimi.

2. Dokonać przeglądu struktur organizacyjnych wszystkich klubów sportowych decydujących o poziomie sportu wyczynowego w zakresie usprawnienia organizacji i uzyskiwania lepszych efektów w pracy szkoleniowej przez kadrę trenersko-instruktorską, która powinna się dokształcać i aktualizować swą wiedzę.

3. Dokonywać okresowej analizy i oceny pracy klubów i sekcji sportowych (dyscyplin) w zakresie prowadzenia naboru, selekcji i organizacji wstępnego szkolenia dzieci i młodzieży oraz efektów uzyskiwanych w kolejnych edycjach IMS, OSM, MPJ i zawodach o puchar PKOL.

4. Opracować kryteria finansowania i na ich podstawie przydzielać dotacje finansowe dla klubów i dyscyplin sportowych za uzyskiwane wyniki sportowe, szkolenie zaplecza młodzieżowego, powoływanie nowych sekcji, zdobywanie klas sportowych i awansowanie zespołów do wyższych klas państwowych.

5. W większym stopniu koordynować ze strony Okręgowych Związków Sportowych rozwój, szkolenie i efekty sportowe wszystkich dyscyplin w klubach sportowych niezależnie od ich przynależności branżowej.

6. Opracować zasady i wprowadzić motywację moralną i materialną dla trenerów, instruktorów i nauczycieli wf, którzy przekazują zawodników na wyższy etap szkolenia sportowego.

7. Ze strony klubów sportowych świadczyć fachowe usługi w zakresie sportu, rekreacji i aktywnego wypoczynku po pracy dla załóg patronackich zakładów i instytucji w zamian za udzieloną pomoc socjalno-finansową dla poszczególnych sekcji i zawodników.

8. Przewidzieć i zaadaptować po wybudowaniu nowego szpitala wojewódzkiego część pomieszczeń obecnego szpitala miejskiego na Wojewódzką Poradnię Sportowo-Lekarską z pełnym programem świadczeń medyczno-rehabilitacyjnych dla wszystkich dyscyplin sportu.

9. Mając na uwadze większy udział w sporcie dziewcząt i kobiet we wszystkich organizacjach i klubach sportowych z większą troską i dbałością dopilnować stanu higieniczno-sanitarnego i estetyki obiektów służących do treningów i zawodów sportowych.

10. Poprawić pracę ideowo-wychowawczą w ruchu sportowym poprzez:

— wzmożenie ogólnej dyscypliny w przestrzeganiu obowiązujących przepisów i regulaminów,

— nadanie szczególnej rangi i odpowiedzialności w reprezentowaniu barw narodowych, wojewódzkich i klubowych,

— organizacją plebiscytów i konkursów na najlepszych trenerów, wychowawców oraz zawodników,

— popularyzacja sylwetek wzorowych sportowców, trenerów i działaczy w środkach masowego przekazu.

11. Dla organizacji systemu sportu młodzieżowego w naszym województwie, zagwarantować ze wszystkich możliwych źródeł niezbędne minimum finansowe zapewniające ciągłość i systematyczność sportowego szkolenia młodzieży oraz odpowiednie przygotowanie reprezentacji do zawodów szczebla centralnego.

12. W celu wyeliminowania partykularyzmu w działalności organizacyjno-szkoleniowej, organizować szkolenia w poszczególnych dyscyplinach sportu wg następującej koordynacji sekcji wiodących województwa tarnowskiego.

W celu uporządkowania polityki transferów wewnątrz naszego województwa, wprowadza się obowiązujący system koordynacji klubowej dla poszczególnych dyscyplin sportu. Klubem koordynującym jest ten klub, który osiąga najlepsze wyniki sportowe w kategorii seniorów i pierwszeństwo w pozyskiwaniu najzdolniejszych zawodników z klubów współpracujących.

Lp.	Dyscyplina sportu	Klub koordynujący
1	Boks	LKS Igloopol Dębica
2	Judo kobiet mężczyzn	MKS Pałac Młodz. Tarnów GKS Błękitni
3	Kolarstwo szosowe	KS Stomil-Wisłoka Dębica
4	Koszykówka kobiet mężczyzn	MKS Pałac Młodz. Tarnów ZKS Unia Tarnów
5	Lekkoatletyka	ZKS Unia Tarnów
6	Łucznictwo	LKS Dąbrowia Dąbrowa T.
7	Piłka ręczna kobiet mężczyzn	MKS Pałac Młodz. Tarnów ZKS Unia Tarnów
8	Piłka nożna	LKS Igloopol Dębica ZKS Unia Tarnów
9	Piłka siatkowa kobiet mężczyzn	MZKS Tarnovia Tarnów MZKS Okocimski Brzesko
10	Szermierka kobiet i mężcz.	KS Kolejarsz Tarnów
11	Szachy kobiet i mężczyzn	LKS Igloopol Pilzno
12	Tenis stołowy kobiet i m.	MZKS Tarnovia Tarnów
13	Zapasy styl klasyczny	KS Stomil-Wisłoka Dębica
14	Pływanie	ZKS Unia Tarnów
15	Żużel	ZKS Unia Tarnów
16	Podnoszenie ciężarów	LKS Igloopol Pustynia
17	Trójbój nowoczesny	ZKS Unia Tarnów
18	Jeździectwo	LKS Igloopol Zawada
19	Kreślarnstwo	TKKF Sokół Brzesko
20	Tenis ziemny	MZKS Okocimski Brzesko
21	Strzelectwo sportowe	Wojew. Klub Strzelecki
22	Brydż sportowy	MZKS Tarnovia Tarnów

Sporty perspektywiczne w województwie tarnowskim

- hokej i jazda figurowa na lodzie
- sporty zimowe — biegi narciarskie
- pięciobój nowoczesny jako kontynuacja trójboju nowoczesnego
- badminton

Konsekwentne muszą być dążenia organizatorów szkolenia sportowego do zapewnienia ciągłości procesu szkolenia w relacji organizacyjnej: szkoła — SKS — MKS — Klub sportowy, oraz wiekowej: młodzik — junior — senior.

II. TURYSTYKA I WYPOCZYNEK

1. Walory turystyczno-krajoznawcze województwa tarnowskiego

Województwo tarnowskie — 4.151 km² — posiada tereny charakteryzujące się dużymi walorami wypoczynkowymi i krajoznawczymi.

Stanowią one według ekspertyzy Instytutu Turystyki w Warszawie około 1,2% ogólnej powierzchni terenów uznanych za posiadające walory turystyczne w Polsce. Głównie południowa część województwa położona na terenie Pogórza Karpackiego, to tereny posiadające szczególne walory dla organizacji turystyki i wypoczynku.

Do najbardziej atrakcyjnych rejonów należą tu: grzbiety Brzanki, Kozłowej Góry, Wału, Jamnej i Kamionnej, dolina Dunajca, która w połączeniu z urozmaiconą rzeźbą i dużą lesistością z boczny oraz zbiornikiem wodnym w Czchowie stwarza dobre warunki do wypoczynku.

Do najbardziej atrakcyjnych miejscowości posiadających walory krajoznawcze oraz podstawową infrastrukturę służącą turystyce zaliczamy Żegocinę, Ciężkowice i Czchów. Ponadto szereg innych miejscowości położonych na terenie gmin: Tuchowa, Pleśnej, Nowego Wiśnicza, Łapanowa, Zakliczyna, Lipnicy Murowanej, Iwkowej. Są bowiem na tych terenach — rezerваты przyrody — „Bukowiec”, „Dębina”, „Kamień Grzyb” oraz ok. 180 pomników przyrody a wśród nich „Kamienie Brodzińskiego”.

Największym jednak bogactwem krajoznawczym województwa są dobra kultury. Stanowią one bowiem materialny wyraz dorobku myśli i pracy wielu pokoleń Polaków. Na terenie naszego województwa znajduje się 23 zażytkowe zespoły urbanistyczne na czele z Tarnowem, Bochnią, Pilznem, Nowym Wiśniczem, dwa uniwersalne zamki — rezydencje w Dębnie oraz Nowym Wiśniczu, ponadto ruiny zamków gotyckich, wchodzących niegdyś w system obronny doliny Dunajca m.in. w miejscowościach: Czchów, Tropsztyn, Melsztyn, Panieńska Góra, zamek Tarnowskich na górze św. Marcina, są również rejon o uznanych wartościach kultury i twórczości ludowej — Zalipie, Łysa Góra, Lipnica Murowana, Zakliczyn.

2. Baza turystyczno-wypoczynkowa

a) baza noclegowa

Baza noclegowa województwa tarnowskiego usytuowana jest w obiektach uspołeczniionych i kwater prywatnych. Baza ta wykorzystywana jest tak na potrzeby turystyki pobytowej jak i wycieczkowej. Aktualnie posiadamy 4.490 miejsc noclegowych, z tego w obiektach całorocznych 3.135 i sezonowych 1.355.

Lp.	Wyszczególnienie	Liczba obiektów			Liczba miejsc noclegowych		
		ogół.	cało- rocz.	sez.	ogół.	cało- rocz.	sez.
1	Hotele	4	4	—	442	442	—
2	Motele (zajazdy)	3	3	—	75	75	—
3	Pensjonaty	4	4	—	196	196	—
4	Domy wycieczkowe	3	3	—	188	188	—
5	Schroniska	2	2	—	54	54	—
6	Zesp. ogóln. domków turystycznych	1	—	1	37	37	37
7	Campingi	2	—	2	280	—	280
8	Pola biwakowe	3	—	3	901	—	901
9	Schron. młodzieżowe	17	3	14	484	164	322
10	Pokoje gościnne pryw. i uspoł.	16	16	—	620	620	—
11	Baza zakładowa	36	—	36	1213	—	1213

Według danych GKKFiT w naszym województwie baza zakładowa jest najlepiej wykorzystywana w kraju (158,7 noclegów). Ten wskaźnik „wydajności” świadczy nie tylko o dużym ruchu turystycznym w stosunku do ilości miejsc, ale także o potrzebie dalszej rozbudowy bazy noclegowej.

b) Baza żywniowa, usługi, handel

Integralną część bazy noclegowej w obsłudze ruchu turystycznego są usługi o charakterze gastronomicznym. Województwo dysponuje 8.096 miejscami konsumpcyjnymi stałymi oraz 2.026 miejscami konsumpcyjnymi sezonowymi. Przedstawione dane nasuwają wniosek, że ilość miejsc konsumpcyjnych w bazie gastronomicznej na terenie województwa aspokaja potrzeby turystów i wczasowiczów przebywających w obiektach noclegowych.

Ze względu na położenie województwa znaczna część ruchu turystycznego odbywa się z pominięciem bazy noclegowej (tranzyt), korzystając jedynie z usług gastronomicznych. Wielkość tego ruchu w niektórych dniach tygodnia i okresach roku wielokrotnie przekracza rozmiary ruchu rejestrowanego w bazie noclegowej. Stan ten jest szczególnie widoczny w miejscowościach o nasilonym ruchu turystycznym. Przeciążenie zakładów gastronomicznych powoduje przyspieszenie tempa zużycia obiektów, co w konsekwencji powoduje obniżenie standardu świadczonych usług.

Sieć placówek handlu detalicznego w miejscowościach o nasilonym ruchu turystycznym jest niewystarczająca, co powoduje spiętrzenie wielu problemów jak np. zwiększenie czasochłonności i utrudnienie zakupów przez ludność miejscową i turystów.

c) Baza towarzysząca

Baza towarzysząca stanowi niezbędną infrastrukturę zagospodarowania turystycznego województwa w obiekty i urządzenia przeznaczone do czynnego wypoczynku, jak i rozwoju rekreacji.

Do nich zaliczyć należy wszystkie obiekty sportowo-rekreacyjne a przede wszystkim:

1) ośrodki rekreacyjno-wypoczynkowe przeznaczone do wypoczynku po pracy i zlokalizowane w stosunkowo bliskiej odległości od miast,

2) zespoły basenów kąpielowych,

3) kąpieliska na wodach otwartych,

4) szlaki turystyczne piesze,

5) zimowe trasy narciarskie i wyciągi.

Baza rekreacyjno-wypoczynkowa

Lp.	Wyszczególnienie	Ilość
1	Obiekty rekreacyjno-wypoczynkowe w miastach z możliwością kąpeli Tarnów: WOSiR, ZKS „Unia” Dębica WOSiR Brzesko: OKS „Okocimski” Dąbrowa Tarnowska	9
2	Obiekty rekreacyjno-wypoczynkowe w województwie z możliwością kąpeli: Dwudniaki, Jaworze, Chotowa, Żegocina, Czchów, Nowy Wiśnicz, Pustków, Straszecin, Ciężkowice	9
3	Obiekty rekreacyjno-wypoczynkowe w województwie bez możliwości kąpeli: Ostrów k/Tarnowa, Pleśna, Podgrodzie, Chodenice, Wałki	5
4	Szlaki turystyczne	4 główne ciągi 610 km
5	Zimowe trasy narciarskie	4 główne, szlaki
6	Wyciągi narciarskie	8
7	Wypożyczalnie sprzętu sportowo-turystycznego	6

d) Baza komunikacyjna

Specyficzny charakter terenu województwa, jego położenie w sąsiedztwie o dużym napływie turystów wymaga stałej budowy i modernizacji sieci dróg i parkingów.

Problemem wymagającym szybkiego rozwiązania jest infrastruktura komunikacyjna. Sieć punktów napraw samochodów, stacji benzynowych i parkingów jest niewystarczająca, a ponadto obecnie istniejąca nie jest dostosowana dla potrzeb turystów zmotoryzowanych.

Dużą rolę w przemieszczaniu ruchu turystycznego odgrywa szlak kolejowy szczególnie w kierunku Krynicy i Zagórza. Podejmowane prace modernizacyjne na odcinku Tarnów — Krynica — elektryfikacja linii — powinny w przyszłości znacznie ułatwić koncentrację ruchu turystycznych na terenie Pogórza Karpackiego.

Mimo trudności paliwowych a także związanych z ilością taboru samochodowego Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne oraz PKS corocznie w okresie sezonu turystycznego uruchamiają tzw. „zielone linie”, które umożliwiają mieszkańcom Tarnowa, Dębicy i Bochni wypocznik w pobliskich ośrodkach wypoczynku sobotnio-niedzielnego.

Kierunki tych linii prowadzą do następujących ośrodków: Tarnów — Zgłobice, Tarnów — g. Marcina, Tarnów — Dwudniaki, Dębica — Jaworze, Dębica — Chotowa, Tarnów — Janowice, Tarnów — Gródek n/Dunajcem.

PKS wydłużył kurs autobusu na trasie Tarnów — Piwniczna — do Łomnicy, z uwagi na lokalizację ośrodków wypoczynkowych będących w gestii tarnowskich zakładów pracy, a PBP „Orbis” z uwagi na małe przydziały miejsc do leżenia w pociągach dalekobieżnych do miejscowości nadmorskich — uruchomił wahadłowe kursy autobusowe (w miesiącach lipiec — sierpień) na trasie Tarnów — Kołobrzeg.

Istotny udział w prawidłowym kształtowaniu komunikacji na terenie województwa stanowi transport turystyczny. Stan posiadania tego transportu, jego standard, jak

i czasokres użytkowania nie w pełni gwarantuje zaspokajanie potrzeb zgłaszanych przez turystów. Aktualnie jednostki obsługi ruchu turystycznego posiadają 24 jednostki transportowe.

Wykaz jednostek transportu turystycznego:

Lp	Jednostka	Ilość	Potrzeby do 1995
1	WPT „Pogórze”	14	9
2	PBP „Orbis”	3	3
3	OST „Gromada”	1	3
4	SBT „Turysta”	3	2
5	BORT PTTK	3	3

Warto podkreślić, iż w zakresie zaplecza technicznego dla obsługi środków transportu całej gospodarki turystycznej dysponujemy bazą wybudowaną od podstaw — WPT „Pogórze” w Tarnowie.

e) Informacja turystyczna

Centrum Informacji Turystycznej prowadzi działalność o charakterze ogólnospołecznym dla indywidualnych turystów, biur turystycznych, zakładów pracy w zakresie szeroko podjętej informacji i propagandy turystycznej. Podstawowym celem działania jest zbieranie i szybkie propagowanie aktualnych danych interesujących turystów, co ma wpływ na maksymalne wykorzystanie bazy będącej w dyspozycji przedsiębiorstw i biur turystycznych, a także promowanie rekomendowanie, popularyzację usług i reklamę turystyczną regionu tarnowskiego.

Na terenie województwa tarnowskiego działają 22 punkty informacji turystycznej, których celem jest informowanie indywidualnych turystów i udzielanie pomocy w sprawach turystycznej rekreacji na terenie naszego województwa i ogólnopolskiej.

Do chwili obecnej dla potrzeb własnego regionu i do ogólnopolskiego systemu informacji opracowano:

- informację dotyczącą zwiedzania zakładów pracy miasta Tarnowa i województwa tarnowskiego,
- informację o wsiach turystycznych województwa tarnowskiego,
- serwis informacji turystycznej,
- wykaz biur obsługi ruchu turystycznego i biur zakwaterowań w województwie tarnowskim,
- informację o wyciągach narciarskich, narciarskich trasach zjazdowych i turystycznych szlakach na terenie województwa,
- zlecono do druku następujące pozycje:
„Tarnowska Starówka”
„Muzea w województwie tarnowskim”
„Szlakiem gen. Józefa Bema”
„Katalog informacji użytkowej”

Dotychczas zrealizowano dwie pozycje wydawnicze a to: bacówka na Brzance i bacówka w Jamnej.

Dużą uwagę przywiązuje się do szkolenia kadr dla potrzeb informacji turystycznej. Przeprowadzono kursy informatorów turystycznych — III stopnia. Corocznie planuje się przeprowadzenie kursów dla 20 osób w celu uzyskania uprawnień informatora turystycznego.

Brak lokalu dla potrzeb CIT nie pozwala na uruchomienie z prawdziwego zdarzenia informacji turystycznej w Tarnowie.

3. System organizacyjny obsługi ruchu turystycznego

Obsługą ruchu turystycznego na terenie województwa tarnowskiego zajmują się następujące specjalistyczne przedsiębiorstwa i biura:

- Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Pogórze”
- Polskie Biuro Podróży „Orbis” — Oddział w Tarnowie
- Ogólnokrajowa Spółdzielnia Turystyczna „Gromada” w Tarnowie i Brzesku
- Spółdzielcze Biuro Turystyczne „Turysta” — Oddział w Tarnowie
- Wojewódzkie Biuro Turystyki Młodzieżowej „Juwentur” w Tarnowie
- Biuro Obsługi Ruchu Turystycznego PTTK
- Polskie Towarzystwo Schronisk Młodzieżowych
- Auto-Moto-Klub

Przedmiotem działania w/w jednostek jest realizacja zadań gospodarczych w zakresie turystyki krajowej i zagranicznej m.in. organizacja wczasów krajowych i zagranicznych, wycieczek krajowych i zagranicznych, organizacja wypoczynku po pracy, prowadzenie działalności hotelarskiej i gastronomicznej, zapewnienie odpowiedniej informacji i propagandy oraz wykonywanie innych zadań wynikających ze specyfiki działania poszczególnych przedsiębiorstw i biur turystycznych.

4. Społeczna kadra turystyczna

Aktualnie w naszym województwie zarejestrowanych jest 232 przewodników i instruktorów wg następujących stopni:

— turystryka piesza	— 41
— turystryka górską	— 152
— turystryka narciarską	— 8
— turystryka żeglarską	— 2
— turystryka kajakową	— 11
— turystryka kolarską	— 18

instruktorzy

— krajoznawstwa	— 13
— przewodnictwa	— 6

W działalności przewodnickiej główną uwagę zwraca się na następujące zagadnienia:

- szkolenie i doszkalanie przewodników
- podwyższanie klas przewodnickich
- działalność wydawniczą
- działalność imprezową (wieczornice, posiadły)
- krzewienie kultury turystycznej i prawidłowego uprawiania turystyki
- weryfikacja przewodników.

Działalnością szkoleniową zajmuje się Wójewódzki Ośrodek Szkolenia Kadr Turystyczno-Krajoznawczych, który zajmuje się organizacją kursów i szkoleń dla wszystkich jednostek turystycznych.

W minionej kadencji tj. 1981—1984 r. ZW PTTK ze wszystkich form szkolenia i doszkalania prowadzonych przez WOSKT-K skorzystało 2.439 osób.

5. Ruch turystyczny — charakterystyka

W latach 80-tych nastąpił znaczny spadek aktywności turystycznej społeczeństwa, co było związane z kryzysem społeczno-gospodarczym kraju, przy jednoczesnym zwiększeniu dni wolnych od pracy i nauki. W największym stopniu dotknął on ludzi najmniej zarabiających oraz dzieci i młodzież, a więc te grupy społeczne, które w największym

stopniu korzystały z subwencji finansowej państwa w zakresie uczestnictwa w turystyce. Nastąpiło ograniczenie dotowania imprez turystycznych, festynów sportowo-rekreacyjnych ze strony zakładów pracy. Wzrosły ceny usług turystycznych wobec ogólnego wzrostu cen.

W związku z ograniczeniem dotacji na działalność organizacji turystycznych, nastąpiła konieczność efektywnej kalkulacji kosztów, co spowodowało w odczuciu społecznym nagły wzrost uczestnictwa w turystyce. Dlatego też głównym zadaniem dla administracji terenowej i wszystkich jednostek turystycznych było tworzenie warunków do właściwego wykorzystania i zagospodarowania czasu wolnego oraz zahamowania spadku, a następnie powolnego wzrostu ruchu turystyczno-wypoczynkowego.

W roku 1986 na wszystkich rodzajach działalności turystycznej odnotowano postęp. Wielkość ruchu turystycznego kształtowała się następująco:

a) w turystyce krajowej	— 113.433 osób
przyjazdowej	— 97.117 osób
wyjazdowej	— 16.316 mieszkańców
b) w wypoczynku sobotnio-niedzielnym	— 91.028 osób
c) w turystyce zagranicznej	— 9.968 osób
wyjazdy	— 4.984 osób
w tym: do KDL	— 3.473 osób
do KK	— 1.511 osób

Służby socjalne zakładów pracy zorganizowały wypoczynek dla swoich załóg i członków ich rodzin, emerytów i rencistów, z którego skorzystało 7.484 osoby, tj. o 680 osób więcej niż w roku 1985.

Więcej w porównaniu z okresem ubiegłym zorganizowano imprez turystycznych, wzrosła również ilość uczestników. Odnotowano również prawie 2,5-krotny wzrost udzielonych noclegów w obiektach turystyki kwalifikowanej.

Reaktywowano w 1986 roku Tarnowskie Dni Turystyki oraz zainaugurowano dla dzieci i młodzieży cykliczne imprezy pn. „Poznaj swój region”, „Poznaj swoje miasto” oraz „Lekcje historii”, które połączone były z wycieczką po obwodnicy turystycznej województwa tarnowskiego. Organizowano również takie imprezy jak:

- Jesienny Rajd Górski
- Złot Młodzieży Szkolej połączony z przeglądem piosenki turystycznej w Ciężkowicach
- Seminarium Turystyczne w Janowicach
- Jesienny Splyw Kajakowy na Dunajcu
- Złot turystów ze środowiska wiejskiego w Dąbrowie Tarnowskiej
- Obozy wędrownie dla młodzieży szlakami krajobrazowymi, historycznymi, kultury polskiej, pamięci narodowej.

6. Finansowanie turystyki

Na działalność w dziedzinie turystyki przeznaczone były wyłącznie środki budżetowe państwa oraz CFTiW. Wielkość tych środków w latach 1984—1986 przedstawia się następująco

(mln. zł)

Lp.	Wyszczególnienie	1984	1985	1986
1	2	3	4	5
1	CFTiW:			
	— inwestycje — dotacje	21,0	12,9	13,0
	— inwestycje — kredyty			
	ogółem	40,1	68,9	58,3

1	2	3	4	5
	w tym:			
	WPT „Pogórze”	20,0	29,0	28,0
	WZSR	20,1	39,9	30,3
	— remonty	—	—	—
	— poprawa warunków p. poż. i bhp	—	7,0	4,0
2	budżet:			
	— inwestycje	—	—	—
	— remonty	—	—	—
	— poprawa warunków p. poż. i bhp	—	—	—
	— inne	4,0	4,0	7,3

Ilość środków przeznaczona na finansowanie bieżącej działalności w turystyce jest niewystarczająca. Stąd też możliwość rozszerzenia ilości, jak i uatrakcyjnienia oferty dla masowego odbiorcy jest limitowana. Dlatego też nie można spełnić potrzeb społecznie oczekiwanych, zapewniając najskromniejsze minimum.

PROGRAM ROZWOJU TURYSTYKI DO 1995 R.

Biorąc pod uwagę założenia i kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego w najbliższych latach, główną funkcją turystyki i wypoczynku będzie poprawa kondycji psychofizycznej społeczeństwa oraz zwiększenie jego motywacji do wydajniejszej nauki i pracy na rzecz realizacji programów rozwojowych województwa i kraju. Tworzenie warunków do właściwego ze społecznego punktu widzenia wykorzystania czasu wolnego — jest jednym z podstawowych problemów polityki społecznej.

1. Podstawowe zadania w rozwoju turystyki.

Istotnym zadaniem programowym w realizacji rozwoju turystyki będzie umocnienie wychowawczej funkcji turystyki. Do najważniejszych uwarunkowań determinujących uzyskanie efektów w sferze wychowania przez turystykę i dla turystyki należą:

- rozwój najbardziej wartościowych wychowawczoform turystyki (turystyka kwalifikowana i krajoznawcza) oraz wspieranie finansowe i organizacyjne tych form,
- doskonalenie kadr społecznych i systemu funkcjonowania społecznego ruchu turystycznego.

Organizacją, która spełniać będzie rolę inspiratora i koordynatora poczynań w zakresie upowszechniania turystyki kwalifikowanej będzie Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Podstawowa rola w tej dziedzinie przypadnie kołom i klubom PTTK.

Komisje społeczne zarządu wojewódzkiego i zarządów oddziałów powinny wspierać organizacyjnie i programowo działalność kół i klubów, podejmować działania na rzecz tworzenia właściwych warunków do uprawiania turystyki kwalifikowanej.

Turystyka kwalifikowana mimo rozlicznych trudności materialnych stała się w ostatnich latach zjawiskiem powszechnym. Dalszy jej rozwój wymaga nowej atrakcyjnej i elastycznej oferty programowej dostosowanej do potrzeb różnych środowisk społeczno-zawodowych, grup wiekowych, stopnia zaawansowania w uprawianiu turystyki.

Należy organizować zarówno imprezy dla osób początkujących, jak i imprezy o większym stopniu trudności dla turystów wysokokwalifikowanych. Szczególną rolę w działalności Towarzystwa odgrywać będzie kadra przewodnicka. Należy zwracać uwagę na postawę etycznie-moralną i społeczną przewodników i poziom ich wyszkolenia.

PTTK

Stan organizacyjny	obecny	1990	1995
— oddziały	8	8	8
— koła	191	210	230
— członkowie	7.565	8.200	9.000
w tym:			
młodzieży szkolnej	4.055	5.500	6.500

W obrębie ZW PTTK działa 8 specjalistycznych Komisji, a to:

- Wojewódzka Komisja Turystyki Wodnej,
- Wojewódzka Komisja Krajoznawcza i Ochrony Przyrody,
- Wojewódzka Komisja Turystyki Pieszej,
- Wojewódzka Komisja Turystyki Narciarskiej,
- Wojewódzka Komisja Opieki n/zabytkami,
- Wojewódzka Komisja Turystyki Młodzieżowej,
- Wojewódzka Komisja Przewodnicka,
- Wojewódzka Komisja Turystyki Górskiej.

Turystyka kwalifikowana i działalność programowa

Wyszczególnienie	obecny	1990	1995
— ilość imprez tur. kwalif.	711	750	800
uczestnicy	23.500	25.000	26.500
w tym: młodzież	14.500	17.000	19.500
— ilość imprez turystyczn.	1.505	1.600	1.700
uczestnicy	60.000	72.000	80.000
— wycieczki obsługiwane przez przewodników	501	600	800
uczestnicy	17.300	24.000	32.000
— wieczornice, odczyty	226	260	310
uczestnicy	8.200	10.500	12.000

Rozwój kadr społecznych w turystyce

Wyszczególnienie	1986	1990	1995
— przewodnicy — osoby	179	220	280
— uprawnienia	292	330	350
— przodownicy i instruktorzy	191	213	233
— organizatorzy turystyki	170	220	280
— strażnicy ochrony przyrody	101	110	130
— opiekunowie zabytków i przyrody	98	105	120
— znakarze szlaków turyst.	27	37	45

Działalność szkoleniowa

Rodzaj kursu	1990	1995	ogółem
— przewodnicy	3	3	6
— przewodnicy i instr.	5	5	10
— organizatorzy turystyki	15	15	30
— strażnicy ochrony przyrody	4	5	9
— opiekunowie zabytków i przyr.	4	4	8
— znakarze szlaków turyst.	1	1	2

Ważną rolę w kształtowaniu i umacnianiu znaczenia turystyki w społeczeństwie w najbliższych latach muszą mieć jej funkcje zdrowotne i profilaktyczne. Należy je ukonkretniać w działaniach programowych, przygotowaw-

czych i imprezowych realizowanych przez wszystkich organizatorów turystyki.

Turystyka w tym aspekcie winna być realizowana na obszarach ekologicznie niezagrożonych. W tym celu niezbędna staje się ekspertyza dotycząca istniejących źródeł zagrożenia ekologicznego obszarów przeznaczonych do turystyki i wypoczynku. Szczęólnego znaczenia nabiera problem ochrony wód przeznaczonych do urządzenia kąpielisk.

Dla ochrony walorów krajobrazowych przy koordynacji ZW PTTK będzie się programować wśród społecznego aktywu turystycznego, młodzieży szkolnej i zakładów pracy, a także udzieli się wsparcia finansowego na przeprowadzenie różnorodnych akcji pn. „Czyste góry”, „Czysty las”, „Czyste wody”, „Zielone płuca Polski”.

Rozwój turystyki w jej najbardziej pożądanym i społecznie użytecznym formach zależeć będzie od stanu organizacyjnego i doskonalenia funkcjonowania społecznego ruchu turystycznego, opartego o działalność organizacji społecznych. Działalność społeczna w turystyce nabiera szczególnego znaczenia w sytuacji ograniczonych możliwości ekonomicznych państwa.

Warunkami niezbędnymi do rozwoju ruchu społecznego w turystyce w najbliższych latach będzie pomoc świadczona ze środków WFTiW oraz środków budżetowych WRN, stworzenie przez organizacje społeczne wewnętrznych systemów finansowego zasilenia własnej działalności statutowej.

Podstawową rolę w rozwoju społecznej działalności turystycznej w wielu środowiskach odgrywać będą turystyczne stowarzyszenia PTTK, PTSM oraz sportowo-turystyczne LZS, TOZZ, TKKF.

W środowisku dzieci i młodzieży wieloletni dorobek oraz poważny potencjał programowo-organizacyjny posiadają socjalistyczne związki młodzieży ZSMP, ZHP, ZMW dla których turystyka będzie nadal jedną z podstawowych metod realizacji celów statutowych.

Ważnym partnerem w upowszechnianiu turystyki stawać się będą związki zawodowe, które podejmować będą problematykę turystyki wśród załóg pracowniczych. Istotną będzie pełna realizacja zasady stopniowego poznawania kraju (miejsca zamieszkania, województwa, regionu, kraju) przez organizatorów turystyki dzieci i młodzieży oraz odpowiednia polityka organizacji społecznych i pozostałych jednostek turystycznych.

Turystyka dzieci i młodzieży

Zapewnienie właściwego wykorzystania wypoczynku dzieci i młodzieży będzie nadal jednym z podstawowych zadań organizatorów turystyki.

Jako podstawową zasadę kształtowania zadań dla organizatorów wypoczynku dzieci i młodzieży przyjęta zostanie zasada wychowania przez turystykę i dla turystyki.

Zadanie to powinno być włączone w proces dydaktyczny w szkołach wszystkich typów. W szkolnych programach turystyczno-krajoznawczych powinno się konsekwentnie dążyć do zastępowania obecnie szeroko praktykowanej turystyki łatwej i wygodnej nie wymagającej ani przygotowania ani osobistego wysiłku uczestnika (np. wycieczek autokarowych) — turystyką „samoobsługową” realizowaną w skromnych warunkach, powiązaną z pracami użytecznymi, a także poprzedzoną zarobkowaniem przeznaczonym na pokrycie kosztów uczestnictwa.

Działania realizowane przez cały system organizacyjny

turystyki młodzieży ukierunkowane zostaną przede wszystkim na:

1) dostosowanie programów imprez i form organizacji działania do zróżnicowanych potrzeb i zainteresowań poszczególnych grup wiekowych, środowiskowych i społeczno-zawodowych,

2) zwiększenie uczestnictwa w wypoczynku wakacyjnym młodzieży szkolnej ze środowisk wiejskich,

3) bardziej konsekwentne wprowadzanie działalności krajoznawczo-turystycznej i obozownictwa biwakowego do programów wypoczynku wakacyjnego dzieci i młodzieży szkolnej oraz wypoczynku urlopowego młodzieży pracującej,

4) stawianie wysokich wymagań organizatorom różnych form turystyki w realizacji przygotowanych programów przez instytucje dotujące, w celu zapobiegania kształtowaniu niewłaściwych postaw u uczestników.

5) organizowanie imprez mających na celu poznawanie przez uczestników w pierwszej kolejności swojego miasta, regionu, zakładów pracy oraz dorobku kultury.

Wypoczynek rodzin pracowniczych

Wypoczynek w czasie wolnym od pracy i właściwa psychofizyczna regeneracja sił stanowi istotny element poprawy motywacji i przygotowania do wydajniejszego wysiłku produkcyjnego.

Podstawowym i głównym realizatorem wypoczynku ludzi pracy i ich rodzin pozostają zakłady pracy, działające w tej sferze w oparciu o nową ustawę o zakładowych funduszach socjalnych.

Socjalne świadczenia zakładów pracy powinny być kierowane przede wszystkim tam, gdzie występują największe potrzeby a więc dla rodziny pracowniczej o niskim poziomie materialnym.

Na najbliższe lata w zakresie wypoczynku rodzin pracowniczych zakłada się w naszym województwie następujące kierunki działania:

— zapewnienie coraz bardziej powszechnej dostępności do wypoczynku poprzez doskonalenie polityki świadczeń socjalnych przez zakłady pracy,

— ochronę bazy wypoczynkowej poprzez zapewnienie środków finansowych i materiałowych na jej modernizację i rozwój,

— lepsze i szersze niż dotychczas wykorzystanie bazy zakładowej,

— rozwijanie tanich form wypoczynku sobotnio-niedzielnego i wypoczynku po pracy.

Realizacja tych zadań spoczywa przede wszystkim na zakładowych służbach socjalnych. Konieczny jest także wzrost aktywności organizacji młodzieżowych i społecznych działających na terenie zakładów pracy a przede wszystkim PTTK, ZSMP, ZMW oraz TKKF, które podejmować będą działania aktywizujące załogi zakładów pracy w dziedzinie turystyki i efektywnego wypoczynku oraz popularyzację wśród pracowników zakładów pracy najbardziej wartościowych form turystyki tj. turystyki kwalifikowanej.

Wypoczynek sobotnio-niedzielnym rodzin pracowniczych w pobliżu miejsca zamieszkania w formach zorganizowanych jest w dalszym ciągu na poziomie niezadawalającym. Nie zawsze znajduje tutaj uzasadnienie teza o braku bazy bądź środków.

Sprawą do podjęcia od zaraz jest powierzenie obowiązku głównego realizatora wypoczynku sobotnio-niedzielnego w jego uatrakcyjnieniu dla Wojewódzkiego

Ośrodka Sportu i Rekreacji. Takie ośrodki jak Czchów, Pleśna, Ciężkowice, Dwudniaki winny we wszystkich dniach wolnych od pracy prowadzić odpowiedni program w zakresie imprez rekreacyjnych, kulturalnych itp. Podobne ośrodki będące w dyspozycji zakładów pracy powinny być organizatorami efektywnego wypoczynku sobotnio-niedzielnego w każdym tygodniu — co dotychczas występuje sporadycznie. W dzisiejszych czasach samo udostępnienie bazy jest niewystarczające.

Wypoczynek mieszkańców wsi

Podstawowym zadaniem w odniesieniu do tej grupy ludności naszego województwa jest zapewnienie wzrostu uczestnictwa w zorganizowanych formach turystyki, zarówno młodzieży wiejskiej, jak i osób dorosłych. Programowe zadanie organizatorów turystyki dla mieszkańców wsi powinny obejmować:

— organizację wyjazdów do dużych miast, ośrodków życia społecznego i kulturalnego,

— wyjazdy o charakterze specjalistycznym służące kształtowaniu i doskonaleniu zawodowemu mieszkańców wsi,

— zapewnienie wzrostu udziału mieszkańców wsi na wczasach profilaktyczno-leczniczych,

— wzrostu udziału dzieci wiejskich w wypoczynku wakacyjnym w formach odpowiadających specyfice tego środowiska oraz z uwzględnieniem jego potrzeb.

Turystyka osób niepełnosprawnych i osób trzeciego wieku

Problematyka uczestnictwa osób niepełnosprawnych i osób tzw. „trzeciego wieku” w turystyce będzie podjęta w okresie do 1995 roku.

Działania w tym zakresie podejmowane będą wspólnie z organizacjami i stowarzyszeniami zajmującymi się ochroną ludzi starszych i niepełnosprawnych. Wydzielone będą obiekty i ośrodki, które po niewielkiej adaptacji mogą być wykorzystywane na krótkoterminowy wypoczynek tej grupy ludności. Ponadto zwiększone zostaną starania w celu zainteresowania i uaktywnienia większej ilości osób już nie pracujących zawodowo jako organizatorów imprez rekreacyjnych i turystycznych.

Wszystkie organizacje i biura turystyczno-wypoczynkowe w większym stopniu zainteresują się oraz organizować będą specjalistyczne imprezy dla ludzi starszych i niepełnosprawnych. Tematyka szkolenia kadry organizatorów turystyki i rekreacji uwzględni problemy związane z organizacją oferty wypoczynkowej dla środowiska osób niepełnosprawnych.

IV. BAZA SPORTOWA I TURYSTYCZNO-WYPOCZYNKOWA

Realizując program rozwoju kultury fizycznej i turystyki w latach 1976—1980 oraz 1981—1985 a także kierunki sportowo-turystycznego zagospodarowania obszaru naszego województwa wybudowano dotychczas 71 obiektów sportowych oraz turystyczno-wypoczynkowych.

Mimo znacznego ilościowego przyrostu, ich liczba jest nadal niewystarczająca. Sytuacja gospodarcza i z nią związane trudności inwestycyjne kraju nie pozwalają na zapewnienie takiego ilościowego przyrostu obiektów i urządzeń sportowo-turystycznych, który zaspokoiłby w pełni potrzeby społeczne. W tej sytuacji należy koncentrować

wysiłki na niwelowaniu najbardziej jaskrawych dysproporcji i rozwiązywaniu nabrzmiałych problemów.

W latach 1987—1995 celem dalszego wzrostu i poprawy stanu bazy sportowo-turystycznej należy przyjąć następujące kierunki działania:

1. w bazie sportowej:

— utrzymywać wszystkie istniejące obiekty w dobrym stanie eksploatacyjnym poprzez modernizację, remonty kapitalne, bieżące i ciągłe doposażenie ich w nowy sprzęt,

— podjąć we wszystkich nowych spółdzielczych osiedlach mieszkaniowych zagospodarowanie i adaptację placów przyblokowych na boiska poprzez doposażenie w bramki do piłki nożnej, tablice do koszykówki, słupki do siatkówki, badmintona itp.

— zaktywizować budowę przy wszystkich osiedlach mieszkaniowych w miastach wielofunkcyjnych boisk sportowych,

— modernizować i budować gminne ośrodki sportu i rekreacji dążąc docelowo do 1995 roku do posiadania GOSiR w każdej gminie,

— kontynuować doposażanie boisk wiejskich w bramki do piłki nożnej, tablice do koszykówki, słupki do siatkówki, badmintona itp. oraz szatnie kontenerowe i szalety,

— zdecydowanie działać w dziedzinie poprawy bazy sportowej i dydaktycznej wychowania fizycznego w szkołach,

— ściślej skoordynować plany rozbudowy bazy sportowej szkolnictwa z planami rozbudowy bazy sportowej pionu kultury fizycznej i turystyki,

— podjąć konkretne działania w celu zakończenia budowy i oddania do użytku społecznego rozpoczętych a nie zakończonych inwestycji sportowych,

— udostępniać w pełnym zakresie szkolną oraz klubową bazę sportową wszystkim zorganizowanym grupom sportowym ćwiczącym pod opieką organizatora kultury fizycznej, instruktora lub nauczyciela,

— prowadzić racjonalną gospodarkę na każdym obiekcie sportowym wg. tygodniowego harmonogramu wykorzystania obiektu, dążąc do całkowitego wyeliminowania godzin w czasie których obiekt stoi pusty i nie jest zajęty przez ćwiczących.

2. w bazie turystyczno-wypoczynkowej:

— modernizować i poprawiać standard wyposażenia w istniejącej bazie gastronomiczno-noclegowej oraz turystyczno-wypoczynkowej służącej do organizacji zarówno letniego jak i zimowego wypoczynku,

— prowadzić dalszą rozbudowę obiektów dla organizowania turystyki kwalifikowanej w celu coraz pełniejszego zagospodarowania szlaków turystycznych,

— w celu pełnego zagospodarowania tras komunikacyjnych podjąć realizację kolejnych zajazdów turystycznych, parkingów i stacji benzynowych,

— przy większym zaangażowaniu t.o.a.p. stopnia podstawowego oraz zakładów pracy danego terenu podejmować budowę i urządzenie nowych ośrodków wypoczynku świątecznego,

— remontować i modernizować istniejące pływalnie letnie,

— w inwestycjach z zakresu ochrony środowiska a szczególnie dot. gospodarki wodno-ściekowej priorytetowo traktować miejscowości, gminy, rzeki i akweny służące dla organizacji turystyki i wypoczynku ludzi pracy.

Wiele zadań znajduje się w trakcie realizacji. Planuje się, że do 1990 roku oddane będą kolejne obiekty:

— Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji w Wietrzychowicach

— GOSiR w Rzepienniku Strzyżewskim

— stadion sportowy w Nowym Wiśniczu

— sportowy pawilon socjalny SZS Bobrowniki Małe

— kryte lodowisko sztuczne Zakładów Azotowych w Tarnowie

— pawilon klubowy z hotelem sportowym LKS Odporyszów

— stadion i pływalnia kryta w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich LKS Igloopol w Dębicy

— pawilon socjalny z siłownią GKS Błękitni Tarnów

— pawilon socjalno-sanitarny LZS w Mokrzykach — MiG Brzesko

— szatnie i pawilon sanitarny LZS Dunajec — Zakliczyn

— basen pływacki w Turzy

— lodowisko sztucznie mrożone na osiedlu Jasna II w Tarnowie

— narciarski wyciąg talerzykowy w Grudnej Górnej z oświetloną trasą

— narciarski wyciąg talerzykowy w Lubince — typ Mostostal WN-400

— budynek socjalno-sanitarny i bufet przy wyciągu narciarskim w Lubince

— pole biwakowe w Dwudniakach

— ośrodek kempingowy przy LKS Pustynia gm. Dębica

— zajazd turystyczny w Radomyślu Wielkim

— zajazd turystyczny w Nowym Wiśniczu

— zajazd turystyczny w Wierzchosławicach.

Ze względu na ogromne zapotrzebowanie społeczne (sprawy dzieci i młodzieży) czynione są starania o podjęcie **budowy następujących obiektów i urządzeń:**

— sala treningowa dla piłki ręcznej i szermierki MKS Pałac Młodzieży w Tarnowie

— sala treningowa judo dla GKS Błękitni w Tarnowie

— druga kryta pływalnia dla Tarnowa zlokalizowana w rejonie os. Jasna

— bieżnia tartanowa na stadionie lekkoatletycznym ZKS Unia Tarnów

— GOSiR w Gromniku

— zakup oraz instalacja nowego wyciągu typu WN-400 w Tarnowie na g. św. Marcina wraz z modernizacją oświetlenia stoku

— sala treningowa dla LKS Jałowniczanka

— siedziba dla wszystkich wojewódzkich sportowo-turystycznych organizacji społecznych w Tarnowie

— kryta pływalnia w Bochni

— drugi duży hotel w Tarnowie ew. z importu inwestycyjnego

— tani hotel turystyczny na kempingu w Tarnowie

— zajazd turystyczny w Lisiej Górze

— zajazd turystyczny w Brzostku.

Cała sportowo-turystyczna działalność inwestycyjna, finansowana jest wyłącznie środkami z CFRKF (Centralny Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej) pochodzącymi z dochodów totalizatora sportowego oraz środkami CFTiW (Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku), który jest tworzony z opłat paszportowych oraz opłat ludności przy zakupie walut na zagraniczne wyjazdy turystyczne.

Ilość środków przyznawanych przez GKKFiT jest uzależniona od wpływów, jakie uzyskują obydwie fundusze od ludności danego województwa. Osiągnięte na naszym terenie w latach 1975—1987 sportowo-turystyczne efekty inwestycyjne, możliwe były dzięki finansowemu wsparciu ze strony GKKFiT, parycypacji i zaangażowaniu niektórych

zakładów pracy naszego województwa, a także dzięki różnym formom pomocy (środki z nadwyżki budżetowej, zakupy inwestycyjne) jakiej dla całego ruchu sportowo-turystycznego udzieliła Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie.

Zadania określone w Programie są bardzo złożone. Wyznacza je z jednej strony coraz większa i zmieniająca się ostatnio jakościowo skala bieżących potrzeb społecznych oraz przewidywanych w perspektywie do 1995 roku. Z drugiej strony występują realia ekonomiczne i wykonawcze limitujące materializację wszystkich społecznych oczekiwań.

Trzeba będzie włożyć ogrom wysiłku, aby zwiększyć stopień uczestnictwa społeczeństwa we wszystkich formach kultury fizycznej i turystyki. Wiodąca rola w realizacji przedstawionego Programu przypada terenowym organom władzy i administracji państwowej.

Wspólną rolą wszystkich realizatorów oraz organów

wspierających realizację, będzie problem gromadzenia środków pochodzących z budżetu państwa na remonty kapitalne szybko dekapitalizującej się bazy sportowo-wypoczynkowej, bowiem kultura fizyczna i turystyka z takiej formy pomocy materialnej dotychczas nie korzysta.

Realizacja nakreślonego programu rozwoju kultury fizycznej i turystyki do 1995 roku wymagać będzie nie tylko skoncentrowanych działań w sferze materialnego zapewnienia rozwoju, lecz także zwiększenia czynnego uczestnictwa społeczeństwa w różnych formach kultury fizycznej.

Wymaga to podjęcia całego szeregu działań zmierzających do usprawnienia organizacji, zwiększenia atrakcyjności organizowania imprez a przede wszystkim dokonania stopniowych zmian w świadomości społecznej. Działania w sferze psychiki ludzkiej będą miały decydujący wpływ na to, by kultura fizyczna stała się zjawiskiem powszechnym i zajmowała należne jej miejsce w życiu społecznym.

HARMONOGRAM ZABEZPIECZAJĄCY REALIZACJĘ ZADAŃ ZAPEWNIAJĄCYCH WDROŻENIE UCHWAŁY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE Nr XX/148/87
Z DNIA 24 CZERWCA 1987 R. W SPRAWIE PROGRAMU DZIAŁANIA
W ZAKRESIE ROZWOJU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
w WOJEWÓDZTWIE TARNOWSKIM DO 1995 R.

1. Kultura fizyczna i sport

Lp.	Treść zadania	Realizator odpowiedzialny	Termin realizacji	Uwagi
1	2	3	4	3
A. Wychowanie fizyczne — sport dzieci i młodzieży				
1	Podjąć wszelkie przedsięwzięcia dla zwiększenia efektywności oraz powszechności zajęć kultury fizycznej i sportu we wszystkich szkołach	dyrektorzy szkół, nauczyciele kult. fizycz.	proces ciągły z roczną oceną	nadzór i ocena KOiW, ZOW SZS
2	Objąć działalnością SKS wszystkie szkoły 8-mio klasowe i ponadpodstawowe	dyrektorzy szkół, nauczyciele kult. fizycz.	do 1990 r.	nadzór i ocena KOiW, ZOW SZS
3	Rozwijać i doskonalić system szkolnych, gminnych, miejskich i rejonowych imprez sportowych dla dzieci i młodzieży aby każdy uczeń miał możliwość czynnego w nich uczestnictwa	wszystkie organ. SZS, nauczyciele kultury fiz.	praca ciągła zgodnie z rocznymi kalendarzami imprez	nadzór i ocena KOiW, ZOW SZS,
4	Efektywniej i aktywniej wykorzystać czas wolny od nauki w okresie ferii letnich i zimowych na organizację różnorodnych zajęć sportowych dla dzieci i młodzieży, aby w większym stopniu kształtować stałe nawyki do uprawiania sportu i rekreacji. Preferować naukę pływania, atletykę terenową oraz naukę jazdy na nartach i łyżwach.	wszystkie organ. letniego oraz zimowego wypocz. dzieci i młodzieży	na każdym obozie, kolonii, półkolonii wg planu zajęć sportowych	nadzór i ocena KOiW, ZOW SZS, Inspektorzy szkolni
5	Systematycznie szkolić dziecięco-młodzieżowy aktyw organizatorów sportu i sędziów sportowych	szkoły i ogniwa SZS	wg rocznego planu szkolenia aktywu ZOW SZS	współdziałanie i koordynacja ZOW SZS
6	Wdrożyć na terenie województwa obiektywne kryteria uczniów w przedmiocie kultury fizycznej i sportu	nauczyciele kfis, wizytatorzy metodycy, KOiW	do końca 1988 r.	nadzór i kontrola KOiW

1	2	3	4	5
7	Corocznie organizować nowe klasy z rozszerzonym programem wychowania fizycznego i sportu	Dyrektorzy szkół Inspek. szkolni	100 szkół takie do 1995 r. aby klasy posiadało	przy inicjacji oraz koordynacji KOiW
8	Ponownie przeanalizować efektywność oraz ustalić koncepcję co do dalszej działalności trzech istniejących szkół sportowych w naszym województwie.	Wizytatorzy — metodycy, KOiW, ZOW, SZS, WFS	do końca marca 1988 r.	nadzór i wnioski do realizacji KOiW
9	Dążyć do zacieśniania współpracy wszystkich szkół z patronackimi klubami sportowymi w oparciu o podpisane obustronne umowy.	nauczyciele kf, Dyrektorzy szkół, Prezisi klubów sportowych	przeprowadzić dwustronne końca grudnia rozmowy do końca grudnia 1987 r. — umowy podpisać do czerwca 1988 r.	nadzór i pomoc ZOW SZS oraz WFS
B. Powszechna kultura fizyczna w miejscu pracy i zamieszkania				
1	Tworzyć oraz uaktywniać Społeczne Gminne Komitety Kultury Fizycznej i Turystyki — jako kolegialne ciała konsultacyjno-doradcze naczelników gmin.	Naczelnicy	powołać we wszystkich gmi- nach do końca 1-szego półrocza 1988 r.	pomoc instruk- tażowa i nadzór Wydział KFSiT
2	Powołać 30 nowych kół Zrzeszenia LZS, szczególnie w rejonach: Pilzna, Czchów, Gromnik, Rzepiennik Strzyżewski, Radgoszcz, Szerzyny, Wadowice G., Nowy Wiśnicz, Wojnicz, Iwkowa, Lipnica Murowana.	RW LZS	do 1990 r.	pomoc naczelni- ków gmin
3	Corocznie przeszkolić 25 osób — członków LZS na stopień organizatora sportu i rekreacji, oraz 10 osób na kursach sędziowskich i instruktorskich w dyscyplinach sportowych preferowanych w Zrzeszeniu.	RW LZS przy pomocy WFS	corocznie wg planu działalności szkoleniowej	dopilnować aktywności osób przeszkolonych po uzyskaniu uprawnień
4	We wszystkich szkołach rolniczych utworzyć sekcje lekkoatletyczne i tenisa stołowego do 1990 r., oraz masowo i systematycznie uczestniczyć w biegach przełajowych i w Igrzyskach Młodzieży Szkół Rolniczych.	Dyrektorzy szkół rolnicz. RW LZS	uczestnictwo sta- łe wg kalendarza impresz	
5	Organizować corocznie masowe akcje sportowo-rekreacyjne na szczeblu wsi gminy i rejonu kończąc finałową imprezę Wojewódzkiej Spartakiady Zrzeszenia LZS.	wszystkie ogniwa organizacyjne LZS	akcja ciągła wg rocznego kalendarza imp. Zrzeszenia LZS	koordynacyjny i organizacyjny nadzór RW LZS
6	Zespolic współpracę Rad Gminnych LZS z Zarządami Gminnymi SZS oraz z Zarządami Gminnymi ZSMP i ZMW w dziedzinie upowszechniania kultury fizycznej, sportu i turystyki wśród młodzieży wiejskiej.	RW LZS, ZOW SZS, ZW ZSMP, ZW ZMW	proces ciągły	
7	Powołać nowe względnie reaktywować nieczynne ogniska TKKF w zakładach pracy i osiedlach mieszkaniowych, aby w 1995 r. osiągnąć stan organizacyjny 64 ognisk TKKF i 18.000 członków.	Dyrekcja zakładów, ZW TKKF, Spółdz. Mieszkaniowa	tempo rozwoju wg rocznego planu pracy ZW TKKF	
8	Tworzyć we wszystkich zakładach pracy powyżej 1.000 zatrudnionych Społeczne Zakładowe Rady Kultury Fizycznej i Turystyki koordynujące całokształtem spraw Pracowniczej Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki.	zakładowe organ. sportowo, turyst., młodzieżowe i związkowe	1987—1988	pomoc ze strony ZW TKKF, ZW PTTK, ZW ZSMP przy wspieraniu WPZZ

1	2	3	4	5
9	Zaktywizować pracę istniejących osiedlowych ognisk TKKF na rzecz wzbogacenia i uatrakcyjnienia oferty imprezowej dla mieszkańców i załóg pracowniczych.	zarządy ognisk przy pomocy i instruktażu ze strony ZW TKKF	proces ciągły	
10	Systematycznie organizować spartakiady zakładowe a także ogólnodostępne imprezy masowe w osiedlach mieszkaniowych i ośrodkach wypoczynku świątecznego we wszystkich dniach wolnych od pracy.	ogniska TKKF zakłady pracy	wg okresowych kalendarzy imprez	
11	Aktywizować szkolenie organizatorów czynnego wypoczynku i rekreacji dla zakładów pracy, osiedli mieszkaniowych i ośrodków wypoczynkowych przekształcając w każdym roku 25 osób.	ZW TKKF, ZW ZSMP	corocznie wg planu działalności szkoleniowej	nabór kandydatów organizować wśród młodzieży pracującej oraz wśród członków TKKF przede wszystkim w zakł. pracy
C. Sport wyczynowy				
1	Doskonalic obowiazujacy system wspolzawodnictwa sportowego dzieci i mlodziezy traktujac go jako fundament i baze dla przyszlosci naszego sportu. Zapewnic dla tej dziedziny ze wszystkich mozliwych zrodel potrzebne minimum finansowe i podstawowa baze obiektowa.	wszystkie kluby sportowe, ZOW SZS, RW LZS, TOZPN, pod koordynacja WFS	procesy ciągły	realizowac wg wytycznych oraz regulaminow MOiW, GKkFiT
2	Corocznie — systematycznie prowadzic w oparciu o testy i sprawdziany nabor mlodziezy uzdolnionej pod wzgledem sportowym do klas — szkol sportowych i sekcji klubowych, rownoczesnie zespalajac scislej „regionalna specjalizacje”, SKS-ow, MKS-ow z dyscyplinami (sekcjami) klubow sportowych dzialajacych na tym samym terenie.	wszystkie szkoly i kluby sportowe	procesy ciągły realizowane w kazdym roku	nadzor/wizytatorow — metodykow KOiW oraz trenerow metodykow WZMS — WFS cel: zapewnienie ciaglosci szkolenia oraz doplyw wlasnych wychowankow do sekcji klubowych
3	Wspolprace klubow sportowych z podopiecznymi szkolami MKS-ami i SKS-ami realizowac w oparciu o bilateralne umowy. Wzor takiej umowy zawarto w zalaczniku Nr 7 str. 24 do Programu Rozwoju Kultury Fizycznej i Turystyki w latach 1976—1980 w woj. tarnowskim — Tarnow, marzec 1976 r.	Prezisi klubow, dyrektorzy szkol	procesy ciągły, ale dla odnowienia wspolpracy przeprowadzic dwustronne rozmowy do konca grudnia 1987 r. a umowy podpisac do czerwca 1988 r.	nadzor, pomoc oraz rejestracja umow w ZOW SZS oraz WFS
4	W kazdym klubie sportowym a na szczeblu wojewodzkiem dyscyplinami sportu dokonywac okresowej analizy i oceny w zakresie prowadzenia naboru, sekcji i organizacji wstepnego szkolenia dzieci i mlodziezy oraz efektow uzyskiwanych przez kluby i poszcz. dyscypliny w kolejnych edycjach Igrzysk Mlodziemy Szkolnej, OSM, MPJ, i w pucharze PKOL.	Zespoły metodyk. szkol. wszystkich klubow sport., ZOW SZS, RW LZS, TOZPN a ocena zbiorcza i wnioski WZMS — WPS	procesy ciągły wg planu pracy WZMS-WFS	oceny i wnioski stanowic beda podstawa kryteriow finansowania dotacjami panstwa

1	2	3	4	5
5	Opracować obiektywne kryteria finansowania sportu środkami pochodzącymi z budżetu państwa oparte na konkretach wynikających z analizy efektów systemu szkolenia sportowego w poszczególnych klubach oraz dyscyplinach sportu.	WZMS — WFS przy współudziale ZOW SZS, RW LZS, TOZPN	do końca 1987 r.	
6	Powołać Wojewódzki Zespół Metodyczno-Szkoleniowy przy WFS z głównymi zadaniami dotyczącymi: — inicjowania i realizowania koncepcji dotyczących rozwoju sportu młodzieżowego i wyczynowego na terenie całego województwa, — nadzorowania i koordynowania działań szkoleniowych wynikających z programu rozwoju sportu, — koordynowania całokształtem działalności metodyczno-szkoleniowej wszystkich klubów sportowych, — konsultowania, analizowania i kontrolowania szkolenia w układzie poszczególnych dyscyplin, klubów i sekcji, — szkolenia instruktorów oraz instruktorów kl. I, — rozpowszechniania wydawnictw i informacji metodyczno-szkoleniowych w województwie, — prowadzenia kartotek trenerskich oraz dokonywania ocen pracy kadry trenersko-instruktorskiej zatrudnionej we wszystkich klubach sportowych, związkach i organizacjach.	powołać WZMS - WSF oraz zatwierdzić regulamin pracy decyzją Dyrektora Wydz. KFSiT	listopad 1987 r.	realizować kompleksowo wg wytycznych GKkFiT
7	W dwustronnych umowach o wzajemnej współpracy klubów ze szkołami uwzględnić i zapisać formy gratyfikacji materialnej dla nauczycieli, instruktorów i trenerów którzy przekazują uczniom na wyższy etap szkolenia sportowego do patronackich klubów sportowych.	Dyrektorzy szkół, Prezesi klubów patronackich	czerwiec 1983 r.	gratyfikacja finansowa ze strony klubów przejmujących młodzież
8	Dokonać przeglądu struktur organizacyjnych wszystkich klubów sportowych decydujących o poziomie sportu wyczynowego w woj. tarnowskim tj. LKS „Igloopol”, ZKS „Unia”, KS „Wisłoka”, MKS Pałac Młodzieży, KS „Tarnovia”, BKS „Sokół” Bochnia, LKS „Dąbrowia”, GKS „Błękitni”, ZKS „Metal” OKS „Okocimski”, LKS „Jadowniczanka”, ZKS „Chemik” Pustków. Głównym celem przeglądu powinno być usprawnienie organizacji procesu szkolenia sportowego we wszystkich sekcjach. Zdarza się że trenerzy — kierownicy sekcji nie posiadają zakresu czynności i tym samym określonej odpowiedzialności.	Zarządy klubów sportowych	styczeń - luty 1988 r.	kordynacja przeglądu WZMS — WFS przy współudziale ZOW SZS oraz RW LZS
9	Dokonać przeglądu struktury organizacji oraz efektywności koordynowania (zarządzania) na szczeblu wojewódzkich społecznych organizacji sportowych dotowanych z budżetu państwa.	Komisja atestacyjna Wydz. KFiT	marzec - kwiecień 1988 r.	
10	Mając na uwadze zapewnienie zasad ciągłości procesu szkolenia sportowego, podjąć w tarnowskich klubach sportowych problem utworzenia sekcji seniorów w następujących dyscyplinach: judo, szermierka, piłka ręczna kobiet, pięciobój nowoczesny.	Zarządy klubów CZS — WPS	sprawa pilna	inspiracja działań WZMS — WFS
11	Przeanalizować możliwość podjęcia wzajemnej, efektywniejszej współpracy sekcji piłki ręcznej ZKS „Unia” Tarnów oraz MKS „Pałac Młodzieży” w drodze podpisania i realizacji stałej dwustronnej umowy.	Prezesi ZKS „Unia” oraz MKS „Pałac Młodzieży”	sprawa pilna	inspiracja działań OZPR — WFS
12	Promować działalność koordynacyjną okręgowych związków sportowych, tak aby stały się one faktycznymi centrami kierowania dla swych dyscyplin sportowych we wszystkich klubach sportowych naszego województwa niezależnie od branżowej przynależności.	Zarządy klubów, Prezesi OZS	proces ciągły	wsparcie idei ze strony wszystkich woj. pionów sportowych

1	2	3	4	5
13	Zwiększyć pomoc finansową na organizację systemu sportu młodzieżowego w całym województwie ze środków będących w dyspozycji WRN, ponieważ na to fundamentalne zagadnienie budżet państwa zabezpiecza zaledwie ca 65% rocznego minimum finansowego.	bilansowanie potrzeb i wnioskowanie Wydz. KFSiT	corocznie	pomoc ze strony WRN
14	Przy wsparciu organizacji Partyjnych i Związków Zawodowych mobilizować Rady Pracownicze wszystkich zakładów pracy naszego województwa do zwiększenia świadczeń materialnych dla własnych stowarzyszeń sportowych względnie na Wojewódzki Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej w przypadku jeśli zakład nie posiada własnego klubu sportowego z wyłącznym przeznaczeniem tych środków na finansowanie sportu dzieci i młodzieży.	Zarządy klubów Urząd Wojewódzki Wydz. KFiT	praca ciągła	pomoc instancji politycznych i związkowych
15	Zdynamizować pracę ideowo-wychowawczą w ruchu sportowym poprzez: — wzmoczenie dyscypliny w przestrzeganiu obowiązujących przepisów i regulaminów, — nadanie szczególnej rangi i odpowiedzialności w reprezentowaniu barw narodowych, województwa i klubowych, — organizowanie konkursów i plebiscytów na najlepszych trenerów, wychowawców oraz sportowców, — szerokie popularyzowanie sylwetek wzorcowych sportowców, trenerów i działaczy społecznych w środkach masowego przekazu.	trenerzy — wychowawcy, Zarządy klubów, koła ZSMP i ZMW	praca ciągła	inspiracja, ocena i kontrola przedsięwzięć ze strony wszystkich woj. organ. sportowych przy pomocy ZW ZSMP oraz ZW ZMW
2. Turystyka i wypoczynek				
1	Dokonać inwentaryzacji walorów turystycznych województwa Na tej podstawie opracować i wydać Katalog informacji użytkowej.	CIT, PTTK Wydz. KFSiT	do końca 1987 r.	
2	Sporządzić kompleksową ocenę stopnia zaspokojenia potrzeb turystycznych w miejscowościach mających charakter turystyczno-wypoczynkowy w celu określenia dalszych przedsięwzięć inwestycyjno-organizacyjnych dla ich uatrakcyjnienia.	Naczelnicy gmin: Czychów, Ciężkowice, Żegocina, Wydz. KFSiT, Wydz. Kul. i Sztuki — Wydz. OSGiGW — UW	do 1988 r.	
3	W celu zmniejszenia kosztów utrzymania schronisk turystycznych poprzez efektywniejsze wykorzystanie miejsc noclegowych, podjąć współpracę z organizatorami obozów, szkoleń itp. szczególnie w okresie mniejszego nasilenia ruchu turystycznego.	PTTK, WOSiR, WPT „Pogórze” organ. młodzieżowe i inne	systematyczna aktywność	analiza potrzeb oraz ścisła współpraca w tej problematyce z zak. pracy woj. i kraju
4	Opracować i wydać foldery z informacją o atrakcjach turystycznych województwa tarnowskiego oraz o możliwościach organizacji wypoczynku w naszych ośrodkach rekreacyjno-wypoczynkowych.	CIT, PTTK, WOSiR WPT „Pogórze”	1987—1988 r.	
5	Perspektywicznie dążyć do poprawy warunków pracy WBTM „Juwentur” poprzez przydzielenie i adaptację odpowiedniego lokalu służbowego — służącego do obsługi ruchu turystycznego młodzieży.	Prezydent m. Tarnowa Dyrektor WBTM „Juwentur”	do 1990 r.	
6	Przydzielić dla Centrum Informacji Turystycznej w Tarnowie odpowiedni lokal.	Prezydent m. Tarnowa	do końca 1987 r.	proponujemy lokal po OST „Gromada”

1	2	3	4	5
7	Ustalić lokalizację oraz wykonać w centrum Tarnowa tablicę informacyjną dla jednostek organizujących imprezy rekreacyjno-wypoczynkowe w celu zapewnienia społeczeństwu pełnej informacji w tym zakresie.	Prezydent m. Tarnowa, CIT, WOSiR	do 1988 r.	
8	Zapewnić w wytypowanych do obsługi ruchu turystycznego w placówkach gastronomicznych właściwy poziom usług z zagwarantowaniem odpowiedniej ilości masy i asortymentu towarów z równoczesnym ograniczeniem podaży napojów alkoholowych.	t.o.a.p. stopnia podstawowego WPHWiU, WZGS PSS, WPT	sukcesywnie	
9	Radykalnie zwiększyć ilość punktów tzw. „małej gastronomii” w miejscach nasilonego ruchu turystycznego.	t.o.a.p. stop. podst „Pogórze” WZGS, PSS, WPT „Pogórze”, WOSiR	w czasie sezonów turystycznych	koordynacja Wydz. Handlu DW i Usług UW
10	Opracować we wszystkich biurach obsługi ruchu turystycznego plan zwiększenia oferty turystyczno-wypoczynkowej dla mieszkańców woj. tarnowskiego łącznie z zaprezentowaniem zamierzeń inwestycyjnych dotyczących obszaru woj. tarnowskiego w latach 1988—1995.	PBP „Orbis” OST „Gromada” WPTM „Juventur” PTTK, PTSM, SBT „Turysta” WOSiR, WPT „Pogórze”	kwiecień 1988 r.	
11	Przy nauczaniu geografii, historii, biologii i innych przedmiotów wykorzystać najbardziej efektywne metody nauczania — poglądowych lekcji w terenie z wykorzystaniem elementów turystyki i krajoznawstwa.	KOiW	proces ciągły	wdrożyć KOiW przy pomocy aktywu turystycznego
12	Opracować ekspertyzę istniejących źródeł zagrożenia ekologicznego obszarów przeznaczonych dla turystyki i wypoczynku mieszkańców woj. tarnowskiego.	WOŚC — GW UW	1988 r.	wyniki ekspertyzy wykorzyst. przy opracowaniu okresowych planów
3. Baza sportowa i turystyczno-wypoczynkowa				
1	Modernizacja i rozbudowa GOSiR w Mokrzkach.	UMiG Brzesko OBM	1988 1989	środki CFRKFIS
2	Modernizacja kregielni w Brzesku.	UMiG Brzesko ZRB — MZEAS	1988 1989	środki CFRKFIS oraz własne inwestora
3	Budowa GOSiR w Jodłowej.	UG Jodłowa BRB przy UG	1989 1991	CFRKFIS
4	Budowa GOSiR w Mędrzechowie.	UG Mędrzechów Sp. Rem. Busko	1989 1991	CFRKFIS
5	Basen pływacki w Turzy.	UG Rzepiennik S. systemem gosp.	1982 1987	CFTiW
6	Zagospodarowanie zbiornika retencyjnego w Łapanowie.	UG Łapanów ZBR przy UG	1988 1989	CFTiW
7	Budowa GOSiR w Szczurowej.	UG Szczurowa syst. gospodarcz.	1988 1989	CFRKFIS

1	2	3	4	5
8	Modernizacja GOSiR w Zakliczynie.	UG Zakliczyn SKR Zakliczyn	1988 1990	CFRKFIS
9	Budowa baczki PTTK na Górze Kozłowej.	UG Iwkowa ZRB przy UG	1988 1991	CFTiW
10	Budowa baczki PTTK na Górze Kamionnej w Rozdzielu Górnym.	UG Żegocina	1988 1992	CFTiW
11	Budowa ośrodka wypoczynku świątecznego w Dwudniakach.	UG Wierzchosławice, WOSiR	1988 1990	CFTiW
12	Budowa baczki PTTK na Górze Liwocz.	UG Szerzyny ZRB-PTTK Sanok	1990 1992	CFTiW
13	Zajazd Turystyczny w Wierzchosławicach.	WZSR ZBM Brzesko	1986 1988	kredyt CFTiW
14	Zakład Gastronomiczny w Nowym Wiśniczu.	WZSR ZBM Brzesko	1986 1988	kredyt CFTiW
15	Zakład Gastronomiczny w Radomyślu Wielkim.	WZSR SKR Radomyśl W.	1986 1988	kredyt CFTiW
16	Szalaś turystyczny PTSM w Turzy.	UG Rzepiennik S.	1986 1988	CFTiW
17	Zakupienie 42 szt. domków campingowych typu „Turbacz” w celu podniesienia standardu ośrodka wypoczynku świątecznego WOSiR i TKKF „Ostroga”.	WOSiR	1987 1990	środki na zakupy inwestycyjne województwa
18	Remont kapitalny i modernizacja pływalni WOSiR w Tarnowie — ul. J. Krasickiego.	WOSiR UM w Tarnowie	1987 1990	koszt: 46 mln zł środki: CFTiW oraz dofin. WRN i MRN
19	Remont kapitalny pływalni w Brzesku.	UMiG Brzesko ZPP Okocim	1988 1990	koszt: 19 mln zł środki: CFTiW, M-GRN, dofinansow. miejscowych zakładów pracy

71.

UCHWAŁA NR XX/150/87
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 24 czerwca 1987 r.

w sprawie powołania Państwowego Liceum Muzycznego w Tarnowie

Na podstawie art. 32 ust. 1—2 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późn. zm.), § 5 ust. 1, pkt 1 i ust. 2 oraz § 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1965 r. w sprawie zasad organizacji kształcenia i wychowania w szkołach i innych placówkach kształcenia artystycznego (Dz. U. Nr 25, poz. 169 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57), jak również zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 8 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwiet-

nia 1984 r. w sprawie określenia rodzajów przedsiębiorstw państwowych, zakładów i innych jednostek państwowych podporządkowanych radom narodowym poszczególnych stopni (Dz. U. Nr 25, poz. 127) — Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie po zasięgnięciu opinii swoich Komisji Kultury i Komisji Oświaty i Wychowania uchwala, co następuje:

§ 1. Powołuje się Państwowe Liceum Muzyczne w Tarnowie.

§ 2. Zasady organizacji, prowadzenia Liceum Muzycznego oraz działalności dydaktyczno-wychowawczej i kształcenia artystycznego określają odrębne przepisy.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Wojewodzie Tarnowskiemu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1987 r.
§ 5. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

72.

UCHWAŁA NR XVIII/117/87
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W BOCHNI
z dnia 23 czerwca 1987 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Wójtostwo” w Bochni

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 3, art. 26 i art. 31 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) — po zapoznaniu się z opinią Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Finansowej, oraz Komisji Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Zaopatrzenia, Miejska Rada Narodowa w Bochni uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorod-

zinnego „Wójtostwo” w Bochni, położonego między ulicami Sądecką, Krasińskiego, Murowianką oraz obwodnicą miejską, o powierzchni 20 ha.

§ 2. Plan, o którym mowa w § 1 przedstawiają załączniki: Nr 1 tekstowy i Nr 2 graficzny w skali 1:1000, stanowiące integralną część uchwały*.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Miasta.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14-tu dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Jerzy INWAŁD

* załączników nie ogłasza się.

73.

UCHWAŁA NR XX/93/87
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W DĘBICY
z dnia 26 czerwca 1987 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Rzeszowska-Wschód” w Dębicy

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późn. zm.), art. 16 ust. 3, art. 26 i art. 31 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) oraz uchwały Nr XVI/80/86 Miejskiej Rady Narodowej w Dębicy z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Dębicy (Dz. Urz. Woj. Tarn. z 1987 r. Nr 1, poz. 7) po zapoznaniu się z opinią Komisji Rozwoju Gospodarczego Planu i Budżetu Miejskiej Rady Narodowej w Dębicy — Miejska Rada Narodowa w Dębicy uchwała, co następuje:

* Załączników nie ogłasza się.

§ 1. Uchwała się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Rzeszowska — Wschód” w Dębicy.

§ 2 Plan o którym mowa w § 1 przedstawiają załączniki: tekstowy i graficzny w skali 1:1000 stanowiące integralną część uchwały*.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Miasta Dębicy.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Stanisław MROCZEK

74.

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 25 czerwca 1987 r.
określająca granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Okreżna”

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 4 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) oraz zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzin-

ne rozgraniczenia i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 238) — Miejska Rada Narodowa w Tarnowie uchwała, co następuje:

§ 1.1. Ustala się granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Okreżna” dla terenu ograniczonego od strony południowej ul. Okreżną i Świerczewskiego, od strony zachodniej

ul. Podmiejską, od północy torem kolejowym, od wschodu linią biegnącą równoległe do ul. Kossaka w odległości ok. 22 m.

2. Szczegółowy przebieg granic budownictwa skoncentrowanego określa załącznik do uchwały wraz z mapą*.

§ 2.1. Ustalone w § 1 grunty zostaną uzbrojone w:

- drogi dojazdowe — wykonanie dróg żwirowych, rozpocznie się po uzyskaniu terenów tj. w latach 1990—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,
- sieć wod.-kan. — wykonanie w latach 1991—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,
- sieć energet. — wykonanie w latach 1991—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,

* Załącznika nie publikuje się.

— sieć gazowa — wykonanie w ramach czynów społecznych,

— sieć c.o. — zasilanie tymczasowo z lokalnej kotłowni kontenerowej, docelowo po 1995 r. z kotłowni w Woli Rzędzińskiej, kosztem inwestorów osiedla.

2. W realizacji uzbrojenia osiedla zakłada się udział zakładów pracy, które otrzymają działki dla swoich pracowników.

§ 3. Ustala się termin przystąpienia do czynności związanych z podziałem gruntów na działki budowlane niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej uchwały.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnowa.

§ 5. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Tadeusz STĘPIEŃ

75.

UCHWAŁA NR XVIII/129/87

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE

z dnia 25 czerwca 1987 r.

określająca granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Świerczewskiego”

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 4 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) oraz zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 września 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, rozgraniczenia i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 238) — Miejska Rada Narodowa w Tarnowie uchwała, co następuje:

§ 1.1. Ustala się granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne osiedla „Świerczewskiego” dla terenu ograniczonego od strony północnej ul. Okrężną, od strony wschodniej potokiem Wątok do granicy miasta, od strony południowej w odległości średnio 170 m od ul. Świerczewskiego w kierunku południowym do ul. Jarej i Hetmana Tarnowskiego.

2. Szczegółowy przebieg granic budownictwa skoncentrowanego określa załącznik do uchwały wraz z mapą*.

§ 2.1. Ustalone w § 1 grunty zostaną uzbrojone w:

- drogi dojazdowe — wykonanie dróg żwirowych rozpocznie się po uzyskaniu terenów tj. w latach 1990—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,

* Załącznika nie ogłasza się.

— sieć wodoc.-kan. — wykonanie w latach 1991—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,

— sieć energet. — wykonanie w latach 1991—1995,
- finansowanie w ramach terenowego planu inwestycyjnego,

— sieć gazową — wykonanie w ramach czynów społecznych,

— sieć c.o. — zasilanie tymczasowo z lokalnej kotłowni kontenerowej docelowo (po roku 1995) z kotłowni w Woli Rzędzińskiej, kosztem inwestorów osiedla,

2. W realizacji uzbrojenia osiedla zakłada się udział zakładów pracy, które otrzymają działki dla swoich pracowników.

§ 3. Ustala się termin przystąpienia do czynności geodezyjnych związanych z podziałem gruntów na działki budowlane niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej uchwały.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnowa.

§ 5. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Tadeusz STĘPIEŃ

76.

UCHWAŁA NR XVIII/130/87

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE

z dnia 25 czerwca 1987 r.

w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnowa

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 195 z późn. zm.) oraz art. 16, ust. 3,

art. 17 i art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) Miejska Rada Narodowa w Tarnowie po zasięgnięciu opinii

Komisji Rozwoju Gospodarczego, Zagospodarowania Przestrzennego i Gospodarki Finansowej z dnia 19 czerwca 1987 r. uchwała, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmiany do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnowa zatwierdzonego uchwałą Nr XIX/66/79 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 26 listopada 1979 r. (Dz. Urz. WRN w Tarnowie Nr 10, poz. 79 z późn. zm.).

* Załączników nie ogłasza się.

§ 2. Zakres zmian, o których mowa w § 1, określają załączniki: tekstowy i graficzny w skali 1:10 000, stanowiące integralną część uchwały*.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Prezydentowi Miasta Tarnowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Tadeusz STEPIEŃ

77.

UCHWAŁA NR XVIII/131/87
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 25 czerwca 1987 r.
w sprawie ustalenia nazw osiedli w mieście Tarnowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 z późn. zm.) Miejska Rada Narodowa w Tarnowie po zapoznaniu się z opinią właściwych organów samorządu mieszkańców oraz resortowych Komisji Rady — uchwała, co następuje:

§ 1. Ustala się nazwy osiedli w mieście Tarnowie określone w załączniku do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnowa.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego i wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
Tadeusz STEPIEŃ

Załącznik do uchwały Nr XVIII/131/87
Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie
z dnia 25 czerwca 1987 r.

Lp.	Nazwa osiedla	Określenie granic osiedla
1.	Osiedle Północ	Teren w granicy ul. Bitwy pod Cedynią, ul. Nowodąbrowskiej oraz ul. Starodąbrowskiej.
2.	Osiedle Jasne	Teren ograniczony ul. Słoneczną, ul. Widok, ul. Wojska Polskiego, ul. Odległą i ul. Graniczną.
3.	Osiedle Westerplatte	Teren obejmujący ul. Westerplatte, ul. 16 Pułku Piechoty, ul. Marynarki Wojennej oraz ul. Obrońców Poczty Gdańskiej.
4.	Osiedle Zielone*	Teren ograniczony od pld. linią stanowiącą przedłużenie ul. Długiej, od zach. ul. Graniczną od ul. Odległej, od pln. linią stanowiącą przedłużenie ul. Odległej do ul. M. Dąbrowskiej, od wsch. ul. M. Dąbrowskiej.
5.	Osiedle Rzędzin**	Teren ograniczony od pld. ul. Orkana i ul. Słoneczną, od zach. ul. Graniczną do ul. Długiej, a od pln. linią stanowiącą przedłużenie ul. Długiej.

* Osiedle w budowie

** Osiedle projektowane

78.

**UCHWAŁA NR XVII/82/87
GMINNEJ RADY NARODOWEJ W JODŁOWEJ
z dnia 16 czerwca 1987 r.**

w sprawie ustalenia wysokości opłaty administracyjnej za sporządzenie testamentu

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Jodłowej uchwala, co następuje:

§ 1.1. Ustala się opłatę administracyjną za sporządzanie testamentu w wysokości 1.000 zł (jeden tysiąc).

2. Opłatę uiszcza się w znakach opłaty skarbowej bezpośrednio przed sporządzeniem testamentu.

§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Gminy w Jodłowej.

§ 3. Traci moc uchwała Nr XI/36/76 Gminnej Rady Narodowej w Jodłowej z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie opłaty administracyjnej (Dz. Urz. Woj. Tarn. z 1984 r. Nr 14, poz. 125).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Gminnej Rady Narodowej:
Jan ŁAZOWSKI

79.

**UCHWAŁA NR XVI/60/87
GMINNEJ RADY NARODOWEJ W RYGLICACH
z dnia 24 czerwca 1987 r.**

w sprawie oceny aktualności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice

Na podstawie art. 33 ust. 1—3 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35 poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) — Gminna Rada Narodowa w Ryglicach uchwala, co następuje:

§ 1.1. Przyjmuje się przedstawioną przez Naczelnika Gminy w formie tekstowej i graficznej ocenę skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym wynikających z realizacji planu zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice zatwierdzonego Uchwałą GRN w Ryglicach Nr XXII/52/82 z dnia 6 maja 1982 r. (Dz. Urz. WRN w Tarnowie Nr 8, poz. 44 i Dz. Urz. Woj. Tarn. z 1984 r. Nr 9, poz. 50) wraz z propozycjami zmian.

2. W wyniku oceny (ust. 1) stwierdza się częściową dezaktualizację planu zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice z równoczesnym określeniem wprowadzenia koniecznych zmian.

§ 2. Zakres zmian w planie zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice obejmować będzie:

1) poszerzenie terenu oznaczonego w planie zagospodarowania przestrzennego gminy Ryglice symbolem H2U dla potrzeb obiektu wielofunkcyjnego,

2) poszerzenie terenu oznaczonego symbolem D8UI pod budowę budynku wielofunkcyjnego we wsi Lubcza,

3) dopuszczenie lokalizacji budownictwa letniskowego dla osób fizycznych w terenach stanowiących własność Skarbu Państwa przewidzianych dotychczas dla inwestycji.

Pozostałe tereny stanowiące własność osób prywatnych skreślić z terenów letniskowych,

4) poszerzenie terenu oznaczonego symbolem E35 MN o działkę Nr 491/5,

5) przesunięcie lokalizacji wysypiska śmieci (teren Skarbu Państwa),

6) wyznaczyć teren pod budowę zbiornika p.poz. we wsi Zalasowa,

7) wyłączyć z terenów budowlanych działki Nr 40/1, 437/1, 437/2, 1641 stanowiące własność zasobów gruntów państwowych położone w miejscowości Wola Lubecka i Lubcza ze względu na występujące usuwiska i duży spadek terenu,

8) tereny budowlane o symbolu H12 MR położone we wsi Zalasowa przeznaczyć na tereny budowlane dla ludności nierolniczej,

9) poszerzenie terenów budownictwa mieszkaniowego, zagrodowego i nierolniczego we wsiach Ryglice, Zalasowa, Kowalowa, Wola Lubecka i Bistuszcza.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Gminy.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący Gminnej Rady Narodowej:
Tadeusz BOCHENEK

80.

**UCHWAŁA NR XVI/61/87
GMINNEJ RADY NARODOWEJ W RYGLICACH
z dnia 24 czerwca 1987 r.**

w sprawie ustalenia opłaty administracyjnej za sporządzenie testamentu

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Ryglicach uchwala, co następuje:

§ 1.1. Ustala się opłatę administracyjną za sporządzenie testamentu w wysokości 500 złotych od testamentu.

2. Uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 1 następuje bezpośrednio przed sporządzeniem testamentu.

§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Naczelnikowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Gminnej Rady Narodowej:
Tadeusz BOCHENEK

§1.

**WOJEWODY TARNOWSKIEGO
z dnia 24 lipca 1987 r.
o sprostowanie błędów**

Na podstawie § 5 uchwały Nr 61 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad i trybu wydawania oraz rozpowszechniania wojewódzkich dzienników urzędowych (Mon. Pol. Nr 12, poz. 85) prostuje się następujące błędy drukarskie:

1) w uchwale Nr XVII/131/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 lutego 1987 r. w sprawie Wojewódzkiego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1986—1990 oraz planu finansowania zadań na lata 1986—1990 (Dz. Urz. Woj. Tarn. Nr 4, poz. 32) — w § 5 ust. 2 pkt 1 wiersz trzeci winien mieć brzmienie:

„powierzchnia uprawy w 1990 roślin przemysł. — 2,7 tys. ha.”

2) w uchwale Nr XVII/136/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 25 lutego 1987 r. w sprawie upoważnienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie do wyrażania zgody na wydanie decyzji o lokalizacji inwestycji (Dz. Urz. Woj. Tarn. Nr 4, poz. 35) — w tytule uchwały oraz w § 1 w wierszu drugim wyraz „wydanie” zastępuje się wyrazem „wydawanie”.

3) w uchwale Nr XV/96/87 Gminnej Rady Narodowej w Skrzyszowie z dnia 25 marca 1987 r. w sprawie ustalenia granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane

budownictwo jednorodzinne we wsi Skrzyszów, gmina Skrzyszów (Dz. Urz. Woj. Tarn. Nr 4, poz. 40):

a) § 1 winien mieć brzmienie:

„§ 1. Określa się granice gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne na terenie gminy Skrzyszów dla wsi Skrzyszów obejmujące działki Nr 388, 390, 398, 399, 427, 428, 429/1, 429/2, 430/1, 430/2, 468, 470/2, 470/4, 469, 432, 433/1, 433/2, 434/1, 434/2, 435/1, 435/2, 467/1, 167/2, 466/8, 466/10, 466/11, 436, 437, 438, 441 oraz części działek Nr 314, 315, 316, 317, 350, 347, 346, 349, 394, 396, 395, 400, 401, 402, 403, 406, 407, 397, 426, 425, 424, 423/1, 423/2, 464/4, 464/5, 464/6, 463, 462, 461, 439, 440, 442, 452, 453, 454, 455, 456, 457 oznaczone literami alfabetu od A—H na załączonym wyrzysie z mapy ewidencyjnej w skali 1:2000 kolorem czerwonym, stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały”.

b) § 2 ust. 1 winien mieć brzmienie:

„§ 2.1. Określa się urządzenia komunalne, w które winny być wyposażone grunty przeznaczone pod zabudowę:

- 1) drogi dojazdowe,
- 2) sieć niskiego napięcia.”

Wojewoda: Stanisław NOWAK

Redakcja: Urząd Wojewódzki w Tarnowie, Wydział Prawny — Tarnów, ul. Narutowicza 36, tel. 21-41-95.

Prenumerata Dziennika Urzędowego wynosi rocznie zł 18,—, półrocznie zł 10,—, cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku zł 0,90 przy większej ilości stron o zł 0,30 od każdej drukowanej strony. Cena ogłoszeń o zagubionych dokumentach ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 za każdy dalszy dokument, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenie handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

WPŁATY: NARODOWY BANK POLSKI, ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI TARNÓW, KONTO Nr 85007-3030-225.

Drukarnia Narodowa Kraków
Zakład 16 Tarnów, ul. Brodzińskiego 1
zam. 1772-87 720 szt.